

30 ANDĚLSKÝCH VZKAZŮ, JAK NAJÍT SEBELÁSKU

Naučte se sebelásce, lásce
nejcennější, být sám sobě
nejvěrnější. Do srdce
vlastního si nahlédněte,
komnatu svou si pro sebe
otevřete.

LUCIE PAVLÍKOVÁ

ÚVOD

Vítej na mém Andělském místě

Přeji Ti z celého srdce, aby se Ti zde líbilo. Čtení, aby Tě bavilo, pomohlo Ti, dávalo Ti smysl. Předalo Ti patřičné informace v případě, že potřebuješ podat pomocnou ruku.

Psala jsem tuto knihu pro Tebe s vědomím, že Ti poskytnu patřičné a důležité informace k tomu, aby se Ti začalo lépe dařit, žít a Ty jsi se začala mít **více ráda**. Když můžeš mít pocit, že jsi na chvíli ztratila **samu sebe** a že nevíš, kudy vydat se máš.

Věř, že vždy je **cesta**, která Tě dovede k cíli. Na délce nezáleží, to za jak dlouho tam dojdeš, důležité je si uvědomit, že si přeješ tam dojít a svůj cíl, tak najít.

Věř, že rady od **Andělů** mají svůj význam a své načasování. I mně samotné trvalo dlouhou dobu, než jsem se jim plně otevřela a začala následovat jejich rady. Kdyby to byl býval člověk tušil dříve, tolik bolesti by si ušetřil. Ale vše se děje tak, jak má a na to pamatuj.

Tolik zklamání, co jsem musela pocítit, než se to vše vykryštovalo a já mohla prohlásit, **JSEM KONEČNĚ ŠTASTNÁ S SPOKOJENÁ.**

Je to velký kus cesty a nelehká **práce na sobě**, nebudu tvrdit, že je to snadné, ale za pokus o změnu, to určitě stojí.

Pokud si přeješ dozvědět se více o mně, o mém příběhu, pokud jsi ještě nečetla, dozvíš se vše zde.

Nebo si také můžeš přečíst můj **eBook zdarma**, v kterém popisuji nejen svou, ale všeobecnou cestu k Andělům.

Kus velké cesty jsi ušla již nyní, když jsi se dostala k mému eBooku zakoupení. Pevně věřím, že Tobě hodně pomůže, **nové dveře Ti otevře.**

Snad se nebudeš zlobit, že některé pasáže mohou znít až příliš „**přísně**“, jsou to informace od Andělů, skrze **Channeling** (automatické písmo), kdy mi bylo nadiktováno a umožněno předat právě Tobě tyto velmi cenné informace.

Tudíž, když píši já sama za sebe, budu Ti Tykat, je to takové osobnější, když píši Andělé, někdy v jejich radách zase Vykaží. To jen, aby nedošlo k nedorozumění. Neměla jsi pocit zmatenosti, že jednou píši tak, pak či onak.

Tak se hezky začti, uvolni se, klidně se rozplakej, když to tak budeš v průběhu čtení cítit, i to je v pořádku. Dej průchod svým **emocím** a nebraň se tomu.

Klidně si některé kapitoly přečti opakovaně, když hned něčemu neporozumíš. Až to vše pochopíš, vše do sebe zapadne a začne Ti najednou dávat smysl.

MŮJ OSOBNÍ VZKAZ OD ANDĚLŮ – TOTO JE VZKAZ, KTERÝ BYL URČEN MNĚ SAMOTNÉ, KDYŽ JSEM PŘED PÁR LETY MOŽNÁ BYLA VE STEJNÉ SITUACI JAKO TY.

Proto **věř**, že i na Tebe čeká něco moc krásného .

Ty tolik si děláš starost o své bytí. To přitom jsi Ty, kdo život svůj si řídí a kdo poslouchá hlas svého srdce. Ty správně jsi se rozhodla a svůj vnitřní hlas jsi dobře poslechla.

Tady nečekalo by Tě už nic, co není součástí plánu božího, Ty máš cestou svou jít a na poli **nezávislosti** máš být. Ty potřebuješ nás, to my ukazujeme Ti cestu svou, co díky nám Ty máš poslouchat **intuici** svou.

My, vedeme Tě cestou snadnou pro tebe, Tobě zdá se trnitá, ale věř nám, že jednoduchá je, brzy naskytne se Ti, co Tvým posláním je a co k Tobě nečekaně přijde.

Tvoje hojnost a vnitřní pohoda, je Tvoje velká jistota. Ty buď sama sebou, jinde a na nikoho nespolehej, tady hlavně nelituj, že čas jsi ztratila, byla to veliká zkušenost, co přivedla Tě k někomu, kdo cestu správnou Ti ukazuje a na Tvé pravé **poslání** Tě pomalu, ale jistě připravuje.

Ty začni každým dnem pomalu, zapoj do toho všeho, co už umíš svou hlavu a dej do toho jen tu nejlepší náladu. Dělej vše s láskou a radostí, Ty pomůžeš lidem od jejich starostí a každodenních všedností.

Ty plánuj si svůj den s lehkostí, už nikam nespěchej, na nás si vždy vzpomeň, že síla a **láska naše** k Tobě není silnější a bezpodmínečnější.

Ty měla bys zmiňovat všude nás, **cestu andělskou** každému pomalu otvírej, je to Tvoje nová cesta a Ty plně se tomu odevzdej. My ukážeme Ti, kudy Ty jít máš a co dělat správně pro ostatní lid dělat máš.

Nepotřebuješ být zaměstnaná, Ty máš být jen sama za sebe, **práce sama najde si Tě**, tak o tom tolik nepochybuj a zamysli se, co skutečně Ty chceš.

Moje vzkazy

Ty tolik za každou cenu něco dělat chceš, přitom odpočívat Ty máš jen. Ty až dostatečně sebe zklidníš, potom otevře se Ti **brána a nová cesta**, kudy Ty jít máš a všem ostatním tak Ty pomáhat máš.

Zatím musíš sama sobě pomoci, nedělat nic jiného, než zachytit tu správnou meditaci a svoje **nitro** očistit, své srdce i duši tak očistit. Jdi ven do přírody, na stromy se dívej, energii krásnou z nich čerpej.

Dělej, co Ty tolik miluješ, na procházky hodně chod', nitro své naladíš tak, že si něco krásného i vyfoť. Fotku hezkou udělej, potom k ní něco moc krásného napiš, to je to, jak Ty máš pomalu začít.

Piš si deník svůj, jak trávíš své dny, jako **inspiraci** pro ostatní, až jim budeš ukazovat kudy oni sami ztracení mají jít, Ty už budeš vědět, co sama jsi si musela vytrpět a co jsi vždy Ty v tíživé situaci sama dělala.

To, jak bylo Tobě samotné, ukazuje Ti nyní, že Ty toto všechno budeš ukazovat jiným. Oni si cestu k Tobě sami najdou, za **léčitelku** svou Tě považovat budou. Neboj se, že marníš své dny, vše má čas svůj, kdy vše pravé k Tobě samo přijde.

Důvěřuj v nás, my vedeme Tě správně, vše je součástí **božího plánu**, tak už se netrap a smutná nebuď, na svět se usmívej, Ty máš velký **dar**, tak ho nenech spát.

Co je ten můj dar? Co je to ten dar, o kterém pořád tak mluvíte, že ho mám? Já absolutně nevím, co mám za dar, prosím prozradte mi to. Jak mám s tímto darem zacházet a jak s ním mám naložit, jak ho tedy mohu uplatnit, co mám dělat a jak mám začít?

Darem Tvým je pomáhat jiným, lidem slabším, co potřebují Tě, jen Ty jim můžeš pomoci originalitou svou, námi anděly z nebe posvěcenou.

Ty psát hodně budeš, to Tobě pomůže, cestu novou Ti vždy ukáže. Ty dozvíš se v dopisech svých kudy Ty máš jít. To Ty píšeš si s námi, my vše Ti říkáme, hodně Tobě pomáháme, z nebe na Tebe pozor dáváme.

My chceme, aby Ty **knihu** jsi začala psát, my sami Ti pomůžeme, co do ní máš dát. My chceme a slibujeme Ti, že tato kniha bude hit, co lidi chtějí číst, co už jsi ji koupit chtějí a výtisk od Tebe si touží přečíst.

Ty nevíš, co máš do knihy psát, jaká témata tam máš dát, to ale není práce Tvoje, starost také ne, Ty vezmi pouze tužku nebo počítač, potřebuješ akorát volný čas a my začneme Tobě pouze diktovat, co Ty jim tam psát máš.

Automatické písmo

Co je to automatické psaní - Channeling

Když píšeš si s námi, Ty nevíš, že se jedná o **vnitřní hlas**, který vede Tebe, když vnitřně rozmlouváš sama k sobě a v nitru svém ztracena jsi, Ty toužíš po pomoci druhých, po pomoci ostatních.

Stačí, abys naslouchala svému **vedení**, abys plně důvěřovala tomu proudu, co tak silně vede Tě, co přes všechna úskalí tlačí Tě vpřed .

My **znamení** vám dáváme, my vlídná a krásná slova k vám chováme a vám denně našeptáváme.

My přání máme jediné, abyste nás poslouchali, aby denně jste k nám hovořili. Váš život by byl mnohem snazší, kdybyste nebáli se na nás obrátiti. My jsme vaše síla, to ptejte se nás, my zodpovíme každičký váš dotaz.

Neváhejte se na nás obrátit s otázkami svými, my uděláme pro vás, co možné je, abychom vás navedli, do vašeho vlastního nitra jsme vás dovedli.

Jsme to my **andělé** vaši, s kým si píšete, nebo hovoříte, když o pomoc nevědomě, či vědomě nás prosíte. To vaše duše volá nás, skrz váš tichý hlas. Vy ptejte se, co zajímá vás, my budeme následovat váš **vnitřní hlas**.

OBSAH- Seznam kapitol

- 1. SEBELÁSKA-NEMOC VLASTNÍ DUŠE
- 2. VLASTNÍ SRDCE
- 3. LÁSKA
- 4. VLASTNÍ SEBEHODNOCENÍ
- 5. ORIGINALITA TVÉHO JÁ
- 6. PROČ TOLIK CHCEŠ POMOC OSTATNÍCH
- 7. SKRYTÝ TALENT TVÉ BYTOSTI
- 8. TVOJE OSOBNOST MÁ VELKÝ POTENCIÁL
- 9. KAŽDÝ NENÍ STEJNÝ JAKO JÁ
- 10. KRITIKA SVÉ VLASTNÍ OSOBY
- 11. PROČ TY NENÁVIDÍŠ SAMA SEBE
- 12. KDO TOBĚ CO NAPÁCHAL
- 13. KARMICKÝ DLUH
- 14. MINULOST JE DAR
- 15. KAŽDÝ MÁ SVÉ ANDĚLY
- 16. JAK POSÍLIT SVOJE ZTRACENÉ SEBĚVĚDOMÍ
- 17. NAŠE OPAKOVANÉ ŽIVOTNÍ ZKOUŠKY
- 18. JAK ZKLIDNIT SVOU MYSL
- 19. PROČ VOLÁŠ O POMOC
- 20. TOUŽÍŠ MÍT VLASTNÍ MÍR A V SRDCI KLID CHCEŠ MÍT
- 21. REALITA
- 22. NAŠE DUŠE
- 23. VÍRA SAMA V SEBE
- 24. TRPĚLIVOST
- 25. JAK SI SNADNO TVOŘÍME BLOKY V SOBĚ
- 26. KDYŽ NĚCO MOC CHCEME A NÁM SE NEDOSTÁVÁ
- 27. EMOČNÍ VÝLEVY
- 28. JAK MÍT KRÁSNÝ VZTAH
- 29. ODPUŠTĚNÍ
- 30. SPLNĚNÉ SNY A ANDĚLÉ

1 KAPITOLA

SEBELÁSKA – NEMOC VLASTNÍ DUŠE

Co je to **láska**, to ví jistě každý z nás, jak pocit krásný to umí být, ovšem do vlastního nitra neumí dostatečně nikdy jít. Mnozí z vás si myslí, že láska je, když miluje Tě druhý, to z vás jistě krásné pocity jen srší, ale nikdo neví, že když láska z nenadání skončí a vyprchá, kde se asi stala ta příčina.

Co způsobilo krach té velké lásky, co způsobila vám na čele z nervů všechny ty vrásky. Proč noci nekonečné, v temnotě probdělé a proplakané staly se, kde se vzaly všechny ty bariéry a nastavené hranice, které se samy porušily a nedodržely, zatímco jen slzy se jako tornádo z nenadání dostavily.

Jak je možné, že takto kdysi krásný **vztah** už déle netrvá, kde se mohla láska vytratit a jak mohla někam do dále se vyvzdálit. To musíme se ptát jen sami sebe, udělat si vlastní analýzu svého srdce a mysli, kde se stala chyba, proč produkovat jsme přestali a na ten krásný svět jsme se usmívat přestali.

Proč **duše** naše vlastní náhle onemocněla a na celý svět rezignovala. To odhalit snadné není, když nikdo neví ani netuší, kdo, co zlého jí kdy napáchal, jistě ani netuší, že za to může vlastní klam.

Proč onemocněli jsme vlastní duší, nikdo z nás netuší. Je to celoživotní **pátrání** do hloubky našich srdcí, do niter našich vlastních, kdo nevzdá se a pátrat začne, ten jistě brzy zjistí, že poslech vlastní duše ho nikdy nezklame.

Sebeláska, co je tento pojem, si každý z nás plete tento dojem. Už jen název samý, **SEBE** miluj, do sebe se zamiluj. Motto je to krásné a snadné, ovšem proč je to každodenní dřina, ze které až po marnostech a nezdarech se stane ta pravá příčina. Proč nikdo neučil nás od narození sebe si vážit, svoji duši milovat a ze života se radovat. Proč jsme nastaveni tak, že život se přežívat musí, přitom stačí tak málo naší duši.

Když hlas vnitřní svůj přeslycháme, do nitra svého se nekoukáme, tak dostaví se **nemoci**, které časem vedou ke kolizi. Ke kolizi svého **JÁ**, co ztratilo se někde v dál, kam přišlo k zapomnění, do deprese do temnot, do dále v ponížení.

Když nemáme rádi sami sebe, co stane se nám? Proč začne se dostavovat únava, nejen z vlastního života, proč všem ostatním závidíme, navenek pouze předstíráme vlastní spokojenost, přitom vůbec netušíme, jak falešný pojem toto je, co mění všechny údaje.

Naše **intuice**, je učitelka největší, tak proč, když ji všichni z nás máme tak silně vyvinutou, poslouchá jí jen málo kdo. Ten, kdo již se naučil, dostatečně poučil, ten umí jí naslouchat, ze života se konečně může radovat.

Proč neustále dokola přesloucháme nouzové volání o pomoc, jdeme dál proti proudu, kde být nechceme, děláme vše na knop, co nikdy nám nepřijde vhod. Až když opakovaně paralyzovaní jsme, poté za minutu dvanáct přijdeme.

Divíme se, že tělo nám selhává, přitom, ale nevíme, že je to jen naše mysl, kdo za nás tak jedná a vše nám tak hlasitě přehrává. Naše **mysl** obranná se snaží být, přitom opakem se snaží jít, svou destruktivností napáchá takovou paseku, co v hlavách našich způsobí pouze velkou neplechu.

Jak ven z tohoto začarovaného kruhu?

To denně jsem se ptala sama sebe, až **andělský svět** ukázal mi, miluj svoje nitro, miluj sám sebe. Písnička je to opakovaná stále dokola, všichni úspěšní lidé, co něco dokázali, byli na dně zrovna tak, tak proč někdo úspěšnější, než jsem já může být, vždyť nikdo takový není, když jsme každý jiný, vlastní originál, co má z té velké mozaiky života svůj vlastní díl.

I já jsem velmi trpěla, vztahy mi nevyšly, proč tomu tak ale bylo, jsem na vše přišla až o několik let později. Až začala jsem opravdu milovat samu sebe, přijala se takovou, jaká jsem, až poté jsem si mohla odpustit, co sama jsem jiným napáchala a poté teprve odpuštění ostatním, co oni nevědomky způsobily mně.

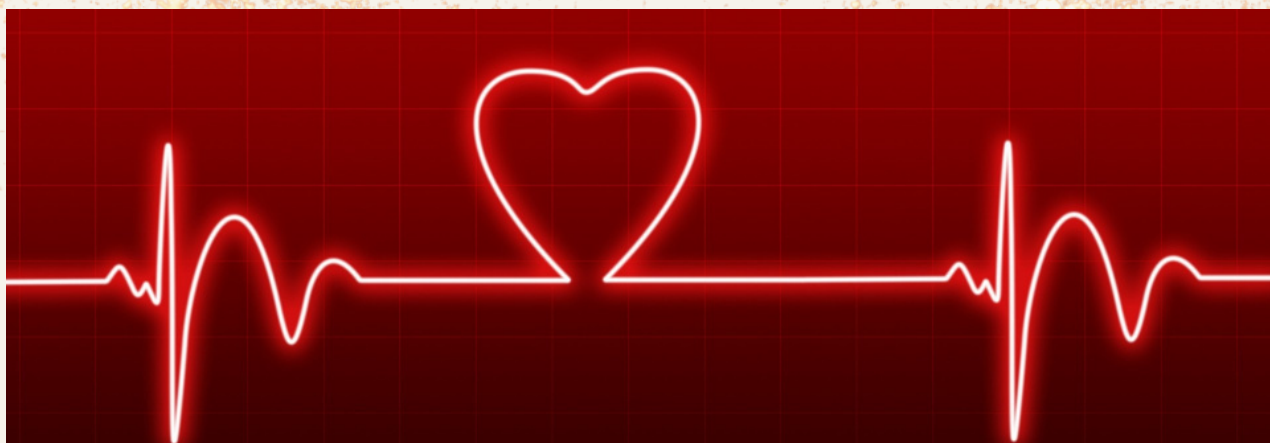
Je to velká škola, **životní lekce**, vždyť všechny tyto nezdary byly přitom jen kouzelné lekce. Nyní jsem člověkem silným, že dokáži psát já Vám. Radím Tobě, jak vše udělat, aby ses zamilovala do osobnosti své, odpustila v první řadě sobě a až potom ostatním, aby mohli ujít kus nové cesty, co Tobě bude za vlastní.

Cesta **nová**, co bude podle Tebe, cesta krásná zdravá, světelná, zlatavou energií každodenně nabitá.

Vše záleží jen na Tobě, jak se rozhodneš, kudy půjdeš, jestli toužíš po vlastním štěstí a spokojenosti, nebo pokud se chceš jenom sama sebe litovat a svým nevědomím svůj životní balanc zpytovat.

Denně sebe **rozmazluj**, říkej si, že ráda se máš, že nikdo jiný lepší, než jsi Ty tu není, že všichni dojdou svoji vlastní cestou k **naplnění**. Uč se pomalu a od ostatních, koukej, co jiní dělají, dávej pozor na znamení, uč se z každodenních chyb svých vlastních, děkuj za každý den života, nečekej až na **nemoc**, co Tebe skolí, o své nejcennější zdraví Tě připraví.

Když dovolíš si šťastna býti, uvidíš, že pravé **změny** se teprve mohou začít dít. Věř svému vnitřnímu dítěti, svému duchu, hlasu, nazývej to, jak chceš, hlavně ho už nezatracuj a jen sobě se věnuj.

2 KAPITOLA

VLASTNÍ SRDCE

Jak jednoduché je, když naladíš se přes srdce svoje. Když zavnímáš, co sděluje Ti. Co pokouší se říct Ti. Jak snadno necháme se ovlivnit tím, co je kolem nás a při tom to nedává vůbec jasný řád.

Naopak táhne nás to daleko od sebe, soustředěnost se snadno vytrácí. Přitom jak jednoduše to zní, nechat veškerou negaci odejít, v duchu se s sebou jen tak být.

Anděle své na pomoc a zklidnění si přivolat, na povel je všechny svolat. Oni tolik náruč svou nám otevírají, do vlasů našich šeptají nám, jak moc a bezpodmínečně milují nás.

Když ztišíme se, zacítíme teplo a jejich dotek. Mnohdy pocítujeme lehké svědění na temeni hlavy, někdy se najednou proline vůně. To vše jsou **andělská objetí**. Jejich lásku cítí jen ten, kdo chce. Kdo uvěří pocitu, že jsou, že existují. Že se vším za nimi můžeme jít. Věci nelehké jim můžeme svěřit a poté už je jen na nás, zda jim budeme věřit.

Srdce Tvé říká Ti, určité věci udělej, tak již neseď na tom zadku doma a pořádně se vyburcuj a zvedni. Jak rád bys to udělala a poslechla, když však nevíš, jak sama to máš udělat.

Co je to, to vstát a jít dělat, co dělat máš? Když to nevíš sama, kdo jiný Ti to má prozradit. Na to vše si sama přijít musíš. Věř, že proces to je nelehký, že nebude to hned.

Pátrání a bádání o tom cesta a **škola života** je. Vždyť by to jinak byla nuda. S úkolem jasně daným a zvoleným jsme sem na ten svět přišli, tak nemůžeme očekávat, že vše budeme vědět hned.

Mnozí z nás ani nemají sebemenší tušení, že v sobě skrývají **dar** svůj. Pochybují o sobě a stále se srovnávají s druhými. Říkají, já bych chtěla taky umět to, co Ty, proč já to nemám takové jako Ty, ať už se jedná o cokoliv.

Zapomenou nebo nevidí, jaký **potenciál** se zrodil v nich samých. Odmítají vidět krásu jejich svého vlastního **talentu**. Pokud se nejedná automaticky o pěveckou či hereckou kariéru, nedokáží se ani smířit s tím, že mohou být talentovaní na cokoliv jiného.

Tím talentem není myšleno býti Picassem či jinou celebritou, avšak nahlížet na sebe samého jako na tu nejlepší stvořenou **bytosť** na světě, co má obrovské **srdce**, miluje své nitro a sebe sama. Dovolí si přijímat život takový, jaký je i s těmi stinnými stránkami.

Věří v sebe sama a nepochybuje o sobě. Jde si tvrdě za svým a nebojí si stanovit hranice. Naučí se časem i býti tak trochu sobcem a nebere si věci osobně. Naučí se vypouštět jako pára nad hrncem cizí problémy, neboť ty jemu samotnému by v minulosti páchaly zdravotní problémy.

Nepřipouští si jejich závažnost. Je si plně vědom své zranitelnosti a již více se nebude nikdy sebetrýznit, tím, že by se neměl rád.

3 KAPITOLA

LÁSKA

Láska souvisí se vším. Když není, celý člověk bolí. Když je, vše je snadné, lehké, kouzelné.

My **Andělé** hovoříme k vám, vše chce ten správný čas. Vy netlačte na sebe ve věcech, které jsou vám velmi vzdálené, které zdaleka nyní nemůžete dosáhnout, neznamena to, že nemůžete je mít, ovšem pokoru a lásku musíte nejprve v sobě zakusit.

To až pochopíte, jisto jistě dozvíte se, jak věci pojmout a uchopit, jak vše dodělat a mít v sobě radost a klid. Pílí a intenzivním snažením, dostane se vám daru velikého, že vy na sobě budete pracovat, vše si začnete **uvědomovat** a věci vám do sebe začnou samy zapadat.

Vy, když moc si přejete, ale necítíte v sobě, v srdci, přání své, vy se tak akorát můžete mít zle.

Vám nemůže být umožněno a dáno, když lpíte až moc na výsledku za každou cenu, každou vteřinu. Vám nedostaví se uvolnění, to správné procítění, na sebe **naladění**. Vesmír ví přesně, co potřebujete mít, čeho jednou můžete sami zakusit, avšak nejprve sami sebe musíte poznat do hloubky a vše v sobě procítit.

Zakušení a touhu je snadné mít či chtít, neb výsledek sám za nic se nemůže dostavit. Vy naproti tomu sami musíte jít, nejen z povzdáli koukat a třeba si o tom jen snít. **Realitu** musíte uchopit pevně do svých rukou, nekoukat vlevo ani vpravo a srovnávat se s druhými, neb vy jste pány svými, kdo život vlastní si řídí, kdo jedinečně tak může pomalu dojít ke svému **cíli**.

Vy toužíte po **poslání** svém, neb nevíte, kde ho hledat jest? Co darem vašim je, kde se skrývá, co navzdory všemu v sobě zmítá. Sám osvobod se od rad, názorů druhých lidí, kteří tobě sice radí, ale do problému tvého nevidí.

Ty neposlouchej a nedej na rady ostatních, neb oni v kůži Tvé nikdy nebyli, oni jisté věci by jinak vyhodnotili. Dokaž sobě, že ty jsi hodna lásky největší, a to je láska tvá k sobě samému, člověku velmi milovanému. Ty, dokud toto si neuvědomíš, nikdy nemůžeš v **radosti** ani **harmonii** žít.

Pak se divíš, že tady a tady Tě bolí, že nějaká nová **bolest** se na povrch Tvého těla dostaví. Bolest tato pro Tebe nová, bude Tě učit, kde chyby jsi dělala, abys došla k závěru, že tudy již cesta pro Tebe dávno nevede, že do cest opačných a špatných Tě snadno zavede.

Zamysli se opravdu nad tím, jaký chceš, aby byl Tvůj cíl, kudy a kam Ty chceš dojít. Nezáleží za jak dlouho Ty ho najdeš, ten směr, ale na rozhodnutí, které učiníš ještě dnes, že Ty se již více nechceš cítit jako zmoklý pes. Že toužíš v souladu být, uděláš vše, abys pomalu, ale jistě tudy mohla jít.

LÁSKA A VDĚČNOST

Láska nic jiného než láska. I přesto, že jsme si prošli ošklivými věcmi v životě a velkými zklamáními, nikdy se **nevzdávej**, věř, že Tvůj plamen nikdy neuhasne a lásku ve svém vlastním srdci nikdy nevzdávej.

Ochraňuj jí a opečovávej, představuj si, že je přesně taková, jakou chceš mít se svým nejbližším, se svým pravým mužem, ovšem on nebude existovat do té doby, dokud tu **lásku** si nedáš sama Ty sobě.

Miluj sebe celým srdcem, nos v něm všechny své úspěchy, raduj se z maličkostí, co dovedou Tě k velkému potěšení a jen díky trpělivosti sama se s sebou, najdeš v duši klid a v srdci místo pro **zamilovaný cit**.

Nechť láska se nikdy nevzdá a přesně ví, co Tvoje srdce potřebuje a co vyžaduje. Pokud sobě dovolíš, aby druzí s tebou manipulovali, je to pouze jen a jen to, že Ty se nemáš dostatečně ráda a neznáš svůj vlastní řád.

To, že oni k Tobě dovolí si, Tebe nerespektovat, je to pouze důkazem Tvým o Tvé slabé osobě. Až naučíš se milovat sama sebe, nikdy tyto situace už nepotkají Tebe. Oklikou se Ti vyhnou a půjdou jiným směrem, Ty jim jednou pro vždy dej už **sbohem** a denně si lásku sobě vyznej.

Vzpomeň si, to, proč jsi tady, proč šanci jsi tu dostala, že máš v sobě velký **dar**, že na světě je jen jeden originál, a to jsi **TY**. Nikdo jiný kopii tu nemá, je tolik vděčností, co musíš k sobě cítit a chovat v sobě, že až si plně uvědomíš a děkovat nahlas začneš, potom teprve uvidíš, jak celý **vesmír** Ti zpívat začne.

Obyčejné slůvko **děkuji**, má tak kouzelnou moc, až naučíš se ho používat, srdcem až ho procítíš, potom teprve pochopíš, že dát Ti i může ještě víc.

Pořád si přeješ lásku? Tu pravou velkou lásku? Píši to Tobě, Ty, která stále věříš na prince na bílém koni? Existuje či ne? Odpověz si sama. Nebudu ti brát iluze, myslí si, co chceš, udělej si na to vlastní názor, ale to, jestli k Tobě sám přijde a najde si Tě, zaleží opětně jen a jen na Tobě, na nikom jiném.

Vše je jen na Tobě, jestli si to sama dovolíš. Pokud nebudeš mít dostatečně ráda sama sebe, nebudeš milovat sama sebe, nikdo k Tobě nikdy nepřijde, tak jak by sis zasloužila. Můžeš ho mít. Přesně takového, jakého jsi si vysnila.

Pana pravého, o kterém se Ti zdá. Na kterého myslíš kudy chodíš, i když ještě neexistuje, ale v Tvé hlavě si ho již vědomě utváříš. Pokud si to ale nedovolíš, sama sobě ho k sobě v myšlenkách nepustíš, nikdy nepřijde. Můžu ti poradit, jak ho najít, ale patřičnou část, musíš udělat Ty sama.

Prvně si musíš umět **odpustit**. Musíš se naučit přijmout to, co bylo a vážit si všeho špatného, protože tím, kým jsi teď, jsi se stala na základě Tvých **zkušeností**, které Tě jenom posílily a utvořily z Tebe mnohem silnějšího člověka, než jsi byla předtím.

Jak mít krásný vztah?

To by si přál každý z nás. Ovšem málo lidí ví a neumí z jiných očí číst. Z očí toho druhého, toho nejbližšího člověka, co každým dnem s ním usíná. Proč ho stále obviňuje a vše mu neustále zakazuje. Proč volnosti se mu nedostane? Proč je v domácím vězení, v poutech lásky, uvěznění?

ODPOVĚĎ ANDĚLŮ

Kovy a těžké podmínky, to vy kladete si, neustále hledáte se, viníte se. Bez radosti a pokory žijete v dnešním **uspěchaném** světě, jeden na druhého si ani nevzpomenete. Tolik chcete spolu být, avšak neumíte spolu žít.

Myslíte si, že nahradí vám čas jen telefon, co na dálku má hlas jako zvon. Přitom, tichým hlasem šeptáte si, že na sebe se těšíte a pak když se vidíte, jste jako spící dítě. Z vašich zpráv se radujete, písmenka si píšete, přitom váhu slov co do nich dostáváte, neumíte praktikovat na živo.

Osobní vztah má **hranice**, přes které nemá se jít, neb jeho porušení vede ke zdárnému ukončení. Snad lehce skončí, nemá již dál cenu, to ptáte se potom vy, kde jste udělali chybu.

Je to jednoduchá **rovnice**, co nepochopené slovo je, avšak odhalit ho a najít ho, zabere mnoho let. Když objevíte nepochopení, brzy se dostaví ulevení. Sami přiznáte si, jak jednoduché to je, nemít již v hlavě zmatky a najednou můžete pomyslet si i na nové skutky.

Láska za podmínek nemá cenu, to jí radši vzdejte a buďte sami sebou a lásku dejte pouze sami sobě. Až dostaví se pocit odpuštění, vlastní hodnoty a nového nastavení. To budete se divit, jaká přijde odměna, co čekalo na vás tolik let vám najednou samo spadlo do klína.

4 KAPITOLA VLASTNÍ SEBEHODNOCENÍ

Jsi snad někde ve škole, že musíš soutěžit, o svůj denní sešit se známkami svými, musíš se tak s ostatními hodnotiti?

Jsi pánem svého života, jsi to Ty, kdo točí denně tento film, ve kterém hraješ tu pamětní **hlavní roli** pouze **TY**.

Nikdy nebudeš mít roli vedlejší, tedy ne do té doby, dokud Ty to nepochopíš, nenalezneš pro toto pravidlo ten správný **kliček**. Ale aby Ty sama mohla jsi se stát režisérem vlastního života, záleží jen na Tobě, jak uspěješ na vlastním konkurzu, zda tu danou práci dostaneš a tuto divokou nabídku plnou výzev přijmeš.

Většině lidem stačí jenom na komparz jít, větší ambice nepotřebují mít. A potom se diví, proč se jim nedaří, když nevěří si v ničem, co dokázati mohou, že svým sebehodnocením si vlastní nohy podkopou.

Nedostatek **sebehodnocení** pramení o nenávisti sám k sobě, o nelásce ke své vlastní osobě, tudíž ani nepochopí, že zaslouží si pro svůj život mnohem více. Nic však není nemožné, co muselo by tak být na věky, ovšem je jenom na Tobě, jak dlouho bude trvat, než Ty uvědomíš si, za čím v životě jít máš, než uzraje ten **správný čas**.

SEBEHODNOTA - jak jeví se Ti tento pojem?

Jestlipak máš o sobě ten nejlepší dojem? Proč každého druhého hned umíš odhadnout, na něho se přichytnout a k němu hned láskyplně přilnout.

Proč k ostatním Ti to jde, ale k sobě ne? Proč po čase zjistíš, že už to opět nefunguje. Je jedno, jestli je to vztah k příteli Tvému, nebo kamarádce, oni jsou pouze **zrcadlem** Tvým, co svým leskem denně odráží, co Ty si myslíš o sobě.

Pokud Ti po nějakém čase ublížili, Ty nevíš proč, Ty ptáš se prosebně jen nahlas či v duchu, co mohlo se stát, nerozumíš, že Tvoje **duše** nechápe ten správný řád. Ona volá Tebe o **pomoc** a Ty ji neslyšíš, nevidíš cestu novou, kudy Ty najednou již musíš jít.

Měla bys jít chvíli sama, bez nich, takovéto lidi Ty již nepotřebuješ, starat Ty o **nitro** své se musíš, do své vlastní duše zahledět Ty se musíš.

Někteří lidé plní **roli** svou v našich životech. Tak, jak rychle k nám vstoupí a do našich životů zavítají na danou chvíli, než naplní to, co potřebují, poté zase v tichosti, bez omluvy sami zmizí.

Jsou to pouze **lekce**, které od nich dostáváme, kterými se učíme, abychom viděli to, co teď ještě nevidíme. Zatím se jen v tichosti učíme. Na učení máme celý dlouhý život, abychom si na dané situace mohli udělat vlastní názor.

Překážky a nezdary, jsou ve skutečnosti naše vzácné **dary**. Jsou to naše mocné zbraně, kterými sami sebe chráníme, před dalšími situacemi, do kterých se již vrátit nikdy nechceme.

Jak ze začarovaného kruhu ven? Jakou radu Ti mám dát, aby Tobě pomohla?

V první řadě začni u sebe, že na sebe čas si uděláš a svou duši požádáš, požádáš ji o spolupráci s Tebou, aby Tobě sama prozradila, co ji trápí a v čem již nadále netouží setrvávat.

Uvidíš, když ticho a **lásku** jí dopřeješ, že odpovědi se dočkáš a budeš hned vědět, co máš dělat dál. Některá rozhodnutí potřebují delší čas, ale prosím Tě neplácej se zbytečně dlouho v ledových vodách, kde láska již dávno nezná svoje jméno, kde ztratila existenci svou, máš mnohem na víc, než mít roli druhořadou.

Ty jistě zasloužíš si jen to **nejlepší**, tak se všemu otevři, všem krásám, co život Ti nabízí. Souzni s přírodou, dopřej si klidu a volnosti, zapomeň na všechny starosti.

Dovol si vystoupit ze zóny vlastního komfortu, ukaž v sobě vlastní ochotu a dej ji svému životu. Začni hodně meditovat, z maličkostí by ses měla radovat. **Tvým darem největším je život samý, je to boží dar, andělské políbení.**

Každý jsme tu na vypůjčenou dobu, tak z tohoto **daru** neučiň jen prohru. Zamysli se nad sebou, kolik času již jsi promarnila, když v negacích a smutných emocích jsi žila. Když honila jsi se za něčím, co nikam nevedlo, co Tebe jen vysálo. Úspěch Ti nepřineslo.

Tolik tvého úsilí jsi věnovala tam, kde nikdo neoceníl, protože Tě nemiloval. Ztrať tedy zájem o to, být tu pro lidi, kteří Tobě jejich lásku neopětují a do Tvého nitra nevidí. Nech je být a nestarej se o ně, poděkuj jim za dané lekce, popřej jim to nejlepší a už je nech jednou pro vždy odejít.

Zamiluj se sama do sebe, použij k tomu své hodnoty, co již jsi dokázala, vzpomeň si na svoje zapomenuté **koníčky**, co tak ráda jsi měla, na které jsi zanevřela. Uvidíš, že do pohody Tě dostanou a všemu ošklivému jednou provždy řeknou nashledanou.

Člověk, když špatné vlastní **hodnocení** o sobě má, dost často si své neúspěchy nevědomě kompenzuje na jiných. Svůj vlastní vztek a selhání si tak doslova vylévá na všech nejbližších okolo, závidí jim jejich lásku a jejich šťastné chvíle.

Není to pouze nic jiného, než **nedostatek vlastní hodnoty**. Kdyby na chvíli jsi se zamyslela a představila jsi si, jaké by to bylo, odpustit všem, kdo Ti ublížili, jak s lehkostí by Ti bylo a Tobě by se v životě konečně dařilo.

To, že vlastní rodiče Tě milovali, neboť svou lásku vůči Tobě vyjadřovali trochu jinak, neznamená, že Ty je za to nemusíš dostatečně milovat a že jimi musíš snad opovrhovat.

Oni nevědomě předávali Tobě pouze **vzor**, co sami v dětství zažili, když jejich vlastní rodiče se k nim tak nápodobně chovali. Důležité ale je, najít tuto cestu, zjistit a odhalit **příčinu** a již nikdy jim to nedávat za vinu.

Odpustit sama sobě, je nesmírně důležité, neboť od toho se odvíjí, co vším je s tím spjaté. To, jaký vztah chceš se svým mužem nebo druhým mít, záleží jen na Tobě, co jim Ty chceš dovolit a když zkouška špatná potrestá a dostihne Tě, Ty konečně můžeš si uvědomit, jaký **dar** jsi dostala, když si to můžeš uvědomit, do **nitra** svého se můžeš ponořit a udělat tak očistu své vlastní mysli a za vším co bylo špatné, tak pouze v sobě sama můžeš jít.

5 KAPITOLA

ORIGINALITA TVÉHO JÁ

Kdo se za ní skrývá? Je to tvoje **autentičnost**, nebo pouze představa o tom, jaká bys měla být. Kdo si ve skutečnosti myslíš, že jsi a kým jsi? Jestlipak tušíš, že jsi na tomto světě, protože tu máš něco vykonat a naplnit tak boží plán.

Jsi součástí **hmoty, vesmíru**, který Ti tvůj život přišil na míru. Vše je tady beztak dáno a Tobě má být předáno. Tak neboj se na tento svět pohlížet tak, že musíš někoho kopírovat a donekonečna tak někoho nahrazovat. Co bys chtěla, aby tady po Tobě zůstalo, až budeš muset odejít? Chceš, aby vše po Tobě došlo k zapomnění?

Proč neustále nevědomě sebe se bojíme, poté ani netvoříme. Ten, kdo projevit se umí, ten každým dnem se učil, aby za své chování zde na této Zemi ručil.

Tvá vlastní **jedinečnost**, Tvá **originalita**, to, v čem Ty jsi výjimečná, to, co nemá kopii. To jen Ty jediná to umíš nejlépe, co nikdo jiný neumí, tak si dovol býti tímto pokladem jediným, co nemá nikde ve světě žádnou kopii.

Je to Tvoje verze, co nezaměnitelná je, co skrývá hluboko o sobě ty nejcennější údaje. Jenom Tvoje **jedinečnost**, co je darem Tvým, tak se neboj projevit, ale už začni s tím.

Dej o sobě vědět, že máš na vše, na co si jen vzpomeneš, že nebojíš se jít s pravdou ven. Může Ti být jedno, co si o Tobě kdo myslí, vždy pomlouvá pouze ten, kdo je sám se sebou nespokojen a není si sebou jistý. Ty nesud' druhé lidi, Ty nevidíš do jejich **nitra**, Ty znáš pouze detailně to svoje a Ty víš, že jsi lepším člověkem, co nemá dvojníka.

Dělej, co Tobě vyhovuje, co Tebe baví, co na vlastní nohy Tě postaví. Proč pořád obavy máš, nevíš, jak máš začít, tak si toho nejprve hodně načti. Získávej si informace, Ty jsou cenným **nástrojem** Tvým, až jich budeš mít víc, tak se do toho vrhni.

Každý, kdo musel nějak začít, nebál se, se svým nápadem jíti ven. Nejprve měl svoje koníčky, dělal, co ho baví, až po čase zjistil a důvěřoval si natolik, že začal pomalu, ale jistě jít s pravdou ven a dal o sobě vědět a byl tím nejlepší důkazem.

Proč úspěšní lidé jsou, proč mají peníze, protože se nebojí jít světu naproti a dát o sobě vědět, je jim jedno, co si kdo o nich myslí, plně si důvěřují, mají vizi, náplň, lásku a o sobě tu největší **hodnotu**.

Věří sami v sebe, nikdy o sobě nepochybují a nesmýšlí o sobě špatně. I Ty můžeš mít vše, po čem tolik toužíš, vše se může Tobě splnit, když poslechněš hlas svého srdce, intuici a začneš se na to konečně soustředit.

Nestačí mít jenom **vizi**, potřebuješ tomu věřit celým **srdcem**, vše musíš procítit, mít nastavené v hlavě Ty správné **pozitivní myšlenky** a **afirmace**.

Nestačí si jen opakovat jako robot papouškovat to, co chceš, když tomu neuvěříš, žádná změna v Tvém životě nemůže se stát, to Ty musíš vše krásné a jasné do **hlavy** si dát.

Ty musíš tomu věřit, na vše krásné, co si přeješ získat, se musíš **zaměřit**. Tvé nitro ti napoví, po čem skutečně touží, nevádí, že dlouho Ti trvá, než pravdu Ti prozradí. Ty potřebuješ jenom klid a **naslouchat**, co duše Tvoje napoví ti, řekne Ti sama po čem touží míti a o čem sní, co by jí mohlo naplniti.

6 KAPITOLA

PROČ TOLIK CHCEŠ POMOC OSTATNÍCH

Ty ve stavu nouze, žádáš ráda druhé o **pomoc**, přitom myslíš si skutečně, že oni to dovedou? Proč by měl někdo jiný pomáhat mi, když já to nesvedu? Co je to za vzorec myšlení, kterým trpím ve svém špatném **přesvědčení**.

Kdo je tím nejsilnějším, když ne já? Proč pomoc od druhého uvítám? Sama sobě pomoci nedokážu, ale věřím stále, že někdo druhý ano. Dám mu veškeré své cenné úspory za drahocenné rady, platit zlatem mu tolik toužím, aby mě vysvobodil ze začarovaného kruhu jednou pro vždy. Bude ale ta jejich **nápověda**, co mi dají skutečně fungovat, když ji začnu aplikovat?

Na jak dlouho dodržím, co se mi snaží říct? Vydržím to do chvíle, než situace stejný koloběh zase doběhne a **problém** se objeví zas a znova, opakovaná písnička, která bude hrát v mém životě pořád dokola.

Kdybych, ale věděla sama jak na to, jak pomoci sobě dokáži, již více nemusela bych je obtěžovat **problémy** svými, oni i já bychom mohli lépe dýchat a život náš by se mohl konečně zase radovat. Proto Ty nedej již více na rady druhých, Ty si udělej návody na to, jak být sama tím lepším, Ty moc dobře víš, jak toto rčení udělat a slibům svým tak dostat.

Když vnitřní **sebemluva** Ti nepomáhá, potom si sedni a na papír si vše sepiš, když máš vše černé na bílém, jasně vidíš pro a proti. Řádky své, co jsi si napsala detailně si pročti, už ke stolu ale zasedni, na nic nečekej a začni. Ty umíš vyléčit sama sebe, to Ty jsi tím nejmocnějším **myslitelem**, který dobře ví a zná, co jeho **duše** žádá.

Ty pro prášky na psychiku si k lékařům snadno vždy můžeš dojít, ovšem skutečně si myslíš, že se Ti uleví? Že nějaký recept a pilulka, Tobě smutky Tvé odstraní? Ty, když nebudeš své tělo poslouchat, špatně skončíš, Ty upadneš do stavu hořkosti, bez významu bez **smyslu** se ze života radovat.

Deprese stane se snadno tvým přítelem. Takhle přece nechceš dopadnout, tak se nad tím zamysli, konej, jednej, ale již se sebou něco udělej.

Na kurzy od jiných lidí chodíš, tam **informace**, co Ti jiní dávají snadno lovíš, myslíš si, že to, co Ti oni slovy svými přednesou, Tobě uleví se, že již nebudeš muset Ty nikoho navštívit, když ovšem neuděláš práci sama na sobě a nebudeš vědět, jak vydržet sama se s sebou, nepomůže ti nic.

Ty začni pátrat po svém životě od začátku, od prvopočátku. Ty, pokud máš ještě žijící rodiče, příbuzné své, snaž se položit jim otázky své. Najdi **bloky**, které nevědomě Ty jsi si vytvořila.

Požádej o **odpuštění**, že jejich nevědomé **reakce** to byly, ty již neber si nic více osobně, na lásku k sobě se zaměř, pokud Ti to půjde, Ty přemož se a **odpuť**.

Uvidíš, že bez **odpuštění**, Ty se nemůžeš z místa hnout, vždy to bude pro Tebe ten smrtelný proud. Pokus se o odpustek, co jiný napáchal Ti, Ty **děkuj** za tyto **zkušenosti**, že dovedly tě až sem, býti tím nejlepším člověkem.

7 KAPITOLA

SKRYTÝ TALENT TVÉ BYTOSTI

Ty myslíš si, že talentem Tvá bytost nepřebývá? Jak jsi na to přišla, je to snad tím, že se neustále dokola podceňuješ?

Tebe nenaučili snad rodiče, že **talent** Tvůj byl pro Tvůj život vybrán, když Tobě, **život**, ten největší **dar** sám Tobě byl dán.

Ty dokola se neustále srovnáváš s jinými bytostmi, s lidmi Tobě vzdálenými, Ty obdivuješ všechny jiné tvory a sama ani nevíš, co uvnitř Tebe se skrývá. Jaký **poklad** v Tobě je zakopán.

Ty ponořit hluboko do **nitra svého** se musíš, když denně se v myšlenkách svých topíš. Když celým dnem si přemýšlíš, co bys mohla dělat, jak sebe bys jen mohla učinit šťastnou, když si o sobě tak smýšlíš, že není nic, čím bys překvapila a na tento svět, něco nového se přiučila.

Každý z nás **dar a talent svůj má**, který se v každém z nás ukrývá. Je jako **poklad**, zakopán někde hluboko, záleží na jeho majiteli, jestli se rozhodne, jít ho hledat, někam daleko.

Ne každý je z prve úspěšný a **poklad** svůj v sobě najde, ale kdo se nevzdává, i po letech nakonec vždy vyhraje. Je to jako objevit ten klenot nejdražší, ten sarkofág uvnitř jeskyně, kde jenom pravý badatel, vše cenné nakonec odryje.

Ty pátrat bys měla s každým dnem, ať Tobě přinese to úžasné jen. Vždyť ta autentičnost a **originalita Tebe**, tady na světě ještě nikdy předtím nebyla, tak se neboj a dej se do práce. Ty neboj a nehledej nic, co stálo by Tě víc. Než hledat uvnitř sebe, když se **ztišíš** a zamyslíš, Tvoje duše vykřičí Ti, co chce a co už umí, co jejím **talentem** je.

To, proč jsi zde tady, to, proč Ty tu máš být, co zde Ty tu máš vykonat a kým Ty nyní jsi. Co zde Ty tu máš odčinit. Tvoje **duše** zde musí něco vyřešit, dočistit, pohár musí **naplnit**. Až ty toto pochopíš, Tobě se může začít snadno žít. Je to velmi jednoduché, to, jak poznáš, co Tvůj **talent** je, co Tvé **poslání** nabízí. Jaké možnosti máš si zatím jít.

Ty vydej se na cestu svou, pro Tebe ještě Tebou neprobádanou. Začni **maličkostmi** denního života, začni dělat **věci jinak**, jinak než dřív, dělej věci, co jsi nikdy předtím nedělala. Uvidíš, že ony radost přinesou Ti, že **naplnění** brzy přijde, Tobě začne se více dařit, když pomalu ale jistě přivede Tě to k sobě.

Nic není denní rutina, vše potřebuje **čas a soustředění**, Ty v tichosti sama se sebou býti musíš. Až nalezneš klid, utříbíš si, co to vlastně je, teprve poté si za tím oním můžeš jít.

Není většího **naplnění** než objevení Tvého **poslání**, Tvého **darů a talentů**, co Tobě dán byl **darem**, tak se k němu takto chovej, o sobě již co nejlépe jen smýšlej, už nikdy si nenadávej, sama se s sebou se nehádej, nebuď na sebe kritická a přísná, vždyť je to radost největší, co Tobě přinese jen **štěstí**.

8 KAPITOLA

TVOJE OSOBNOST MÁ VELKÝ POTENCIÁL

Ty jako jediná na světě jsi sama sobě svým vlastním pánem, svým šéfem a svým režisérem. Pouze jen a Ty **rozhoduješ** o svém vlastním bytí a o svých činech, nikdo jiný. Vše je ukryto v Tobě, v hloubi duše, ve tvém **nitru**.

Ať se Ti to líbí nebo ne, Ty přijímáš a dostáváš, vše, co **vysíláš**.

Tvoje jedinečnost nemá na tomto světě žádnou kopii a Ty musíš vzít jednou pro vždy na vědomí, že nikdo se Ti nevyrovná a že nikdo není ani nikdy nebude jako Ty. Jen v Tobě se dějí **zázraky** a Ty **rozhoduješ** o svých činech, které později vykonáš.

Když jsme byli malí, rodiče nám vtlučkali do hlavy, uč se, čti si, hraj si, ale nenaučili nás té **pravé sebelásce**. A od dětství se vše odvíjí. To, jaký Ty jsi měla vztah ke svým rodičům, sama k sobě, ještě když jsi byla malá nebo ještě o něco méně, ještě v prenatálním období.

To vše tvořilo Tvou budoucnost. Nevědomky Tě nějak Tví rodiče vychovávali, učili určitým věcem, ale nikdo Tě nenaučil sebe doopravdy milovat a důkladně se učit mít se rád a důvěřovat v sebe a ve svůj **potenciál**.

To, že jsi někdo a že bys chtěla něčím být brzy zjistíš již na škole, nebo v novém zaměstnání, které budeš vykonávat, které Tě nebaví. Až začneš pátrat proč jsi pořád dokola nešťastná a proč se Ti dějí věci v životě, tak, že na ně neumíš reagovat jinak než **depresí**.

Později se dostaví **stav nenaplnění**, selhání a pochybnostech o své osobě. To, že bys mohla mít v sobě nějaký **talent**, to si také nepřipustíš, protože jsi jako malá slýchávala od rodičů, že jsi k ničemu.

Tak jak bys nyní mohla věřit, že budeš někdo třeba slavný, či úspěšný? Co je to za slovo **velký potenciál**? To, že najednou mohu být užitečná? Že mohu světu a sobě něco ukázat a sobě si toho vnitřně potřebuji hodně dokázat.

To, že chci být úspěšná v nějakém oboru, řemeslu či práci, ale jak to mám udělat, když vůbec netuším, co je moje **poslání** nebo **úděl**, chceš-li. Když se hodně snažím, zjistím, že mi jde spousta věcí. Ale kterou si vyberu jako tu nejhlavnější? Nakonec to bude ta, bez které **nemohu žít**. Ta, o které se mi zdá, na kterou myslím ve dne v noci.

Jedině tak poznám, že je to můj **směr**. Ale co když miluji více věcí najednou a skáču od každého po trošku. Nakonec z toho nic není a nic nevznikne.

Musím se zklidnit a ztotožnit se se svou realitou. Co vlastně chci? Chci pomáhat lidem, co by je nejvíce potěšilo, co by jim pomohlo? Tak si začnu zjišťovat informace a svůj žánr rozvinu ještě o kousek výš.

To, že dělám více věcí najednou přece není špatná věc, to že se výsledek také nedostaví hned, je **normální** a nic se neděje a není to rozhodně konec světa.

Musím se naučit být **trpělivá** a věřit ve svůj **potenciál**. To, že mi to jde a že jsem v tom, co dělám dobrá. Ne, já nejsem jen dobrá, já jsem **nejlepší**. Jsem nejlepší ze všech a na cokoliv sáhnu, to se mi nesmírně daří.

Ano, tak by to mělo být, budu každým dnem používat **pozitivní afirmace**, aby mi ukázaly, že díky nim mohu být blíže svému vysněnému **poslání** a životnímu **naplnění**, až se mi splní.

Představuji si každým dnem, jaké by to bylo, až to přijde, co budu dělat, jak se zachovám, až budu mít **práci svých snů** a budu si sama **svým pánem**.

Určitě skvělé a bude to moje odměna. Ale **realita** je jaksí trochu jiná. Jak se k tomu dostanu, jak se mohu vyškrábat na povolání snů, co pro to mohu všechno **udělat**?

Začnu jedinečně tak, že z negativního myšlení, kterého už bylo dost, začnu **pozitivně smýšlet**. Dovolím si věci **dělat jinak** než dosud. Nebudu sebe ani nikoho jiného již více pomlouvat a ani sobě nadávat, když se mi něco nepovede.

Nebudu **závidět** druhým a nebudu již více poslouchat negativní názory lidí od svých pseudo kamarádů z povinnosti. Vyselektuji si své známé a falešné přátele a dám jim jednou pro vždy **nashledanou**.

Obklopím se jen pár **pravými přáteli** a s těmi si budu pěstovat velmi cenný vztah. Jinak budu hodně sama se sebou a svými tvořivými myšlenkami.

Budu se věnovat sobě a tomu co mám ráda, co mi dělá jen dobře. Víím, že **zázraky se dějí** a že nepřichází hned. Ale až přijdou, zalije mne neuvěřitelně blažený pocit.

Ta satisfakce, že jsem to dokázala, že se mi splnil **sen**, protože jsem sama sobě věřila a nikdy se nevzdala. To, že jsem si tvrdě šla za svou **vizí a představou**, kterou jsem později zhmotnila.

To, že se jednou karta obrátí a lidé mi budou závidět a budou chtít rady ode mě. Nemohu se dočkat, až jim jednou budu já vykládat a učit je, jak jsem to vše dokázala sama.

Najednou oni se stanou mými žáky a já jejich učitelem. Každý z nás má svůj jedinečný a osobitý **potenciál**, který nemá nikde ve světě ani na planetě zemi **kopii**. Proto važ si sama sebe, miluj se a buď se s sebou spokojená. Rozmazluj se a měj víru v samu sebe. Nic víc za tím nehledej.

Miracle

9 KAPITOLA

KAŽDÝ NENÍ STEJNÝ JAKO JÁ

Častokrát slyšíme tolik používanou větu, ale každý není stejný jako TY. Zvláště, když neprávem cítíme vlastní **křivdu**. Otázka ale zní, kdo vlastně jsem **JÁ**? Znáš na tuto otázku odpověď? Byť tak banální, ale ultra těžká odpověď.

Přiznejme si, kdo z nás na ní umí a dokáže bleskurychle odpovědět. Já, Já jsem.....

To já jsem ta, kdo nejlépe zná sama sebe. Kdo by o sobě měl mít to nejlepší mínění. Ale sáhněme si do svědomí, že tomuto tak ve většině případech ani není.

Kdo z nás si tuto otázku položil? A kdy si jí pokládal? Až ve většině **případech**, kdy si sám již neuměl pomoci a musel se obrátit na odbornou pomoc?

Neboli silnější jedinec to zvládl sám a až když se nacházel v těžké životní situaci, tak až poté došlo na lámání chleba.

V zápalu pomoci sám sobě a práci na sobě se nyní otvírá jeho nitro a dopracovává se závěru, že by mohl nalézt odpovědi tam. Kde tam? No v hloubi svého **srdce**.

V **nitru** sebe sama. Najednou slyší jakési vnitřní hlasy, volání o pomoc. Tohle už ne. Tohle změň. Takhle to dál nejde. Nemůžeš si to opakovaně dál nechat líbit. Braň se. Udělej něco. Ozvi se. Reaguj. Nenech si to dál líbit, takhle se s sebou manipulovat.

Nauč se to vše přijímat. Udělej si na daný problém jasný názor. Tvůj vlastní vhled a později nadhled je to nejdůležitější a nejcennější. Tvoje vlastní sebe hodnota, která byla v troskách. Pokus se o změnu sama sebe. Buď člověkem, který si již více nebude ubližovat.

Člověk, který dozraje do stadia, kdy se umí **rozhodnout**. Rozhodne se pro změnu. Změnu ve svém životě. To častokrát lehké není, nese to s sebou i jiná úskalí. I ta, že leckdy v rámci naší transformace musí přijít i fakt, že ztratíme spoustu rádoby přátel.

Najednou dokážeme vidět věci **jinak**, jakoby z jiného **úhlu** pohledu. Už nám začíná být i jedno, co si o nás, kdo myslí, jestli se někomu zavděčím, či nikoli.

10 KAPITOLA

KRITIKA SVÉ VLASTNÍ OSOBY

Nebýt dostatečně chválen již v **dětství** si s sebou nese do stávajícího života velké okolnosti, které právě souvisí s naší neustálou **kritikou**.

Když něco, z čeho my sami máme radost, že jsme vytvořili, automaticky očekáváme, že se to bude líbit i druhému, ale přitom právě vůbec nemusí.

My, jelikož jsme zvyklí očekávat **chválu**, která se nám nedostane, místo toho přijde kritika. Poté se neumíme s ní vypořádat a jsme okamžitě vzteklí, když slyšíme jiný názor toho dotyčného, že to, co se líbí nám je ve skutečnosti pro druhého ošklivé.

Protože jsme jako malí nebyli dostatečně **chváleni**. Proto nyní očekáváme dostávat chválu od druhých, protože sami si ji neumíme dát.

Nejsme si dostatečně jisti svou **sebehodnotou**, nestojíme si za svým názorem, že takto to prostě je. Jsme neponaučitelní a neustále lezeme z bahna do louže.

Čekáme chválu od druhých, ale té se nedočkáme, pokud my sami o ni nebudeme ve svém nitru o sobě přesvědčeni.

Ráda bych Ti poradila, přestaň se kritizovat a nahlížej na sebe jako na něco velmi **krásného, jedinečného a cenného**.

Bud' pyšná na sebe, za to, co jsi doposud dokázala.

Vždyť nikdo jiný nestál v Tvých botách a neprošel tolika místy co **Ty**.

11 KAPITOLA

PROČ NENÁVIDÍŠ SÁM SEBE

Kde se to v Tobě vzalo a co se Ti stalo? Jsi to vůbec Ty? Vlastní osoba a **světelná bytost**, co jasně na zemi **zářit** má? Proč to tak není, to se musíš sama sebe zase ptát?

Ty musíš se sama se s sebou denně prát a své **nervy** v sobě ustát. Proč Tebe pořád opakovaně bolí záda a proč máš nervy na pochodu, kdo za vše toto negativní může, když takto stále smýšlíš o **sobě**?

Jsi to zase jenom a jenom **Ty**, nikdo jiný. Ty sebe neumíš si **vážít** a poté snadno v sobě dojdeš k pocitu **nenávisti**. Ty, jak můžeš prát jiným lásku a milovat, když naopak Ty **nepřeješ** jim, ba **závidíš** jen. Ty myslíš si, že oni mají vše a Ty nic, Ty jako na chudinku na sebe koukáš, sebe pořád lituješ, zlými **pocity** sebe obklopuješ.

K Tobě druzí chovají se, tak jak Ty jim dovolíš, přesně tak, jak Ty o sobě smýšlíš. **Když Ty nemáš ráda sama sebe, jak oni mohou mít rádi Tebe, to ptej se zase jen Ty sama sebe.**

Je to celé dokola, stejná písnička. Proč máš tendence na chvíli si myslet, že vše se **změní**, že Ty se změníš, že již už budeš šťastná a spokojená.

Myslíš si, že proto děláš maximum, když najednou někde v knize nebo na Facebooku si přečteš článek, že změna přijde sama, že moudra ostatních Tebe osvobodí a Tobě pomohou se změnit?

Pokud Ty nezačneš se sama řídit **srdcem svým** a neuposlechněš nouzové volání **vlastní duše**, nikdo jiný Ti pomocnou ruku v tomto ohledu nepodá, naopak se od Tebe každý odvrátí, protože Tvoje negace z Tebe budou na dálku sršet.

Tvoje **stížnosti** předčí všechny krásné a kouzelné věci, které Ty bys mohla mít, protože si je všechny **zasloužíš**. Tak si to jednou pro vždy **dovol**, již to celé všechno začarované **pochop** a odhod' svůj **strach** někam v dál, vždyť život krásný a sladký Ti ukazuje volný šál.

Ty možná ze strachu z vlastní identity Ty zalekla jsi se a nechala jsi se ovlivnit, když názor svůj Ty nemáš jediný, když necháváš se **pomlouvát** a sama sebe do všeho špatného **zatahovat**.

Pamatuj si jedno jediné, **pomlouvá jen ten, kdo sám není se sebou v pohodě**, kdo neví, jak se s sebou v harmonii býti, proto musí ostatní pomlouvati, aby kolem sebe mohl kopati.

Proč když narodí se dítě, všichni mu říkají, jak krásné je, jak úžasné je a co vše umí a jednou dokáže a naučí se, vždyť Ty jsi rychle zapomněla, že sama jsi byla tím dítětem, že sama jsi byla i malá **Ty**.

Kdo to špatné na Tobě **napáchal**? Byli to snad rodiče, co dostatečně Ti lásku nedávali? Pokud ano, Ty již nedávej jim to více za **vinu**, Ty pokus se najít tu pravou **příčinu**.

Ty zeptej se jich, pokud ještě žijí, pro záchranu **duše** Tvé, Ty nezkazíš nic, když po pravdě se budeš pít, než svoje rodiče odsoudila bys, aspoň Ty dozvíš se více a na danou situaci se můžeš podívat lépe.

Snad, když se vžiješ do situace jejich, nyní třeba pochopíš, co oni v danou chvíli udělali, Ty dnes bys udělala líp. Ty již více **neodsuzuj** nikoho, Ty nevíš, co ještě potká Tebe samotnou, zatím konej, jak nejlépe dovedeš, činy své již více neřeš.

Ty **bytost** jsi krásná, milovaná, škoda, že Ty si to nemyslíš, když se koukáš do zrcadla. Ty pokus se to napravit, Ty změň svoje rovnice a kódy, Ty již neříkej si více, že za nic nestojíš, ba naopak se **chval**, jak nevíce to umíš, když od druhých jsi se nedočkala, tak sobě dopřej pravdy o sobě, když nebudeš na sebe naléhat a **trpělivosti** se dostane, uvidíš, že brzy Tvoje **duše** poochladne a radostí plamen v Tobě již více nikdy neuhasne.

Nešťastný je vždy pouze ten, kdo nemá rád sám sebe, kdo sebe si neváží a druhým nohy podráží. Ty jsi přeci lepším člověkem, Ty máš navíc než jen na závistné kecy.

Tak pro to něco udělej, již více si neubližuj, **život** je příliš krátký na to, ho prožít a ne přežít. Kdybys přednosti své vyzvedla na povrch, Ty zjistila bys brzy, že **život** je hrou sladkou a stojí za to zde žít a na vypůjčenou dobu tu být.

Opravdu doba vypůjčená, ne věčná a nekonečná. Ty nikdy nevíš, kdy přijdeš Ty na řadu svou, kdy **andělé** si pro Tebe přijdou a kdy do nebe Tě odvedou. Proto to dobrovolně neriskuj.

12 KAPITOLA

KDO TOBĚ CO NAPÁCHAL

Ty ráda přisuzuješ **vinu druhým**, ráda se na to za ně mračíš a myslíš si, že podíl na tom má jen ten druhý. Že Ty jsi svatoušek, chudinka, pěkně se polituj, že Tebe nikdo nemá rád, že život je těžký a nespravedlivý. Ale tak to milá, zlatá není.

Neustále se v této knize budeme opakovat a připomínat si, kdo za vše stále může a kdo svým vůdcem je. Jsi to zase jenom a jenom **Ty**.

Ty divíš se, že oni **Tě** nemají rádi, že Tobě nedaří se ani v práci, že terčem posměchu a **nenávisť** Ty jsi, ale jsi to jen Ty, kdo jim to vše dovolil.

Když Ty dostatečně silnou neuměla jsi být, nyní oni se chovají podle toho, co Ty jsi jim umožnil.

Ty nechala jsi po sobě kopat, Ty do **deprese** jsi se z toho dostala. Tebe netěší nic více, Ty máš z toho všeho roztrhané plíce. Ty již nevíš kudy kam, jak dál Ty máš jít. Ty pomocnou ruku hledáš v pilulkách a práscích, když Ty chodíš skoro denně po lékařích.

Oni si již s Tebou neví rady, posílají Tě od jednoho k druhému, přitom si přiznej, že máš v duši velkou **temnotu, ránu**, kterou jsi takto znečistila Ty sama, když jsi sama sebe neměla ráda.

Člověk, co se **má rád**, nikdy **neonemocní**, protože se s sebou denně cvičí. Ne jenom cvičit fyzicky, meditovat psychicky a v hlavě své, již vyeliminovat všechno zlé. To zlé přetransformovat v to dobré, poděkovat za všechny zkoušky a nastavit si **hranice**, kam a kudy jít dál.

Když někde to nefunguje, hned se nezaleknout, na kolena nepokleknout. Trpělivě vše zvážit a o to více se z dané situace pryč dostat snažit.

13 KAPITOLA

KARMICKÝ DLUH

Pro někoho z vás, kdo neví, co **karma** je, musím vysvětlit následující. Karmické zatížení vzniká již z dob dávných, minulých. Respektive z minulých životů a vtělení.

Co naše duše zde napáchala, vykonala, ještě nesplatila.

Nyní je zde proto, aby v tomto životě dostála slibům a závazkům, která musí nyní v tomto životě odčinit.

Ne každý ví, co přesně **karma** je. Pokud chceš, můžeme ho nazvat třeba klidně osudem. Vše je jasně naplánováno, dáno, ale cokoliv špatného udělám, to se mi **vrátí**.

Cokoliv dobrého **vykonám**, se mi také mnohonásobně vrátí. Tudiž na každého jednou dojde, boží mlýny opravdu melou. Každý z nás si píše svou vlastní karmu. Záleží skutečně jen na nás dotyčných, co vše si musíme odpykat. Jak zle jsme se v dobách dávných chovali a co zlého a špatného jsme někomu **napáchali**.

Ať už vědomě, či nikoliv, **karma** je náš **trest**, vždy si přijde vybrat svou **daň**. Karmický dluh neboli **odplata** za naše hříchy. Nejen my jsme vždy někomu ublížili, nějaké to zlo bylo jistě napácháno i na nás samotných, proto vše je koloběh a vše se točí, tak jak má a **vesmír** nám na vše ukazuje tu správnou cestu.

Karma má mnoho tváří, ne vždy přitom jasně pro nás mnohé světlem září. Víceméně, kdo jí neporozumí, dlouho se téměř celý život bolestivě učí. Zpracovat si sám svou **karmu** trvá mnoho let, nikdy se téměř nedá říci, že je vyčištěna, ale může být alespoň částečně splacena a osvobozena.

Vše záleží na nás samotných, jak rychle se přizpůsobujeme daným situacím a jak rychle se učíme. Chceš-li bez karmy býti, začni své úkoly pečlivě plnit, radí **andělé**.

Každý z nás má svého **anděla strážného** a my s ním dokážeme komunikovat. Ano každý člověk má skutečně ten **dar** a tu **schopnost** vést s ním rozhovor. Ale musí na to být připravený a musí nastat ta správná doba.

Můžeme to nazvat obdobím **vlastní transformace**. Každý člověk ale nemusí tento transformační proces podstoupit. Andělé dají o sobě samých sami vědět, až nastane ten **správný čas**. Sami se přihlásí o svou přízeň.

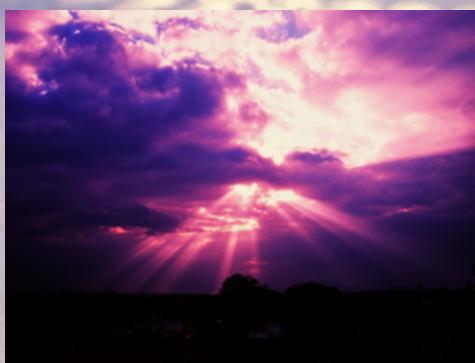
Bude to častokrát v situacích, kde budeš již bezradná a nebudeš vědět kudy dál a jak sama se s sebou vyjít. Toto se týká pouze vyvolených lidí. Nás **pozemských andělů**. Kterí sem na naši zem byli vtěleni.

V minulých životech zde již byli a **duše** naše se rozhodla se sem vtělit a dočinit zde, co ještě nebylo v době minulého života **odčiněno**. Proto nyní mají tento úkol a úděl svůj zajímat se o duchovno a být vašimi průvodci.

Častokrát a opakovaně slýcháš od svých přátel nebo známých, když někomu pomůžeš, Ty jsi anděl, Ty jsi mi tak pomohla. Ano, to je naším úkolem, **pomáhat**. Ale aby se dostalo pomoci nám samotným, my jsme si museli tu cestu najít sami a ta nebyla zrovna lehká. Byla trnitá a tmou zahalená.

Nekonečná a ubíjející. Než jsme objevili světlo na konci tunelu, trvalo nespočet roků. Ale pokud jsme se i přes všechny **nezdary** nevzdali, hluboce věřím, že jsme sami nad sebou vyhráli.

Nyní Ti můžu všechny tyto informace předávat a Tobě tak s láskou a nadhledem pomáhat. Je to tak osvobozující pocit, když víš, jak sama sobě pomoci.

14 KAPITOLA

MINULOST JE DAR

Tolik obávaná **minulost**. Pomyslíme si, jak by něco, tak krutého jako tato dáma zvaná minulost, se mohla jevit jako **dar**, nebo například něco velmi cenného? Něco, co, nám ukázalo pravdivou školu života a dalo nám takovou **lekcí**, jak vůbec něco oného můžeme přirovnávat k něčemu, co by nám snad mělo pomoci?

Ano, skutečně je tomu tak, i když zprvopočátku se to vůbec tak nemusí jevit. Životní peripetie a **zkoušky**, které nás málem dovedly k personálnímu selhání a bůhví kam ještě, mají nad námi najednou zvítězit. Ano, slyšíte správně, skutečně se nemýlíme a je tomu tak.

Právě ty nejlepší a nejvěrnější **lekce** jsme nasbírali ze zkušeností a detailního poznání této paní zvaná "**minulost**".

Dost často jsme se s ní uměli potýkat řádku let, soupeřili jsme kdo s koho, kdo je lepší, ale dříve či později jsme si dokázali **uvědomit**, že jsme své boje proti ní prohrávali.

Nevěděli jsme, jak se jí postavit. Neustále jsme vzpomínali, porovnávali, a to vše vedlo k pokraji našich sil a částečnému **zhroucení**. Ztracení naší vlastní identity a svého tak mocného a silného **JÁ**.

Zkušenosti od této nejmocnější učitelky zvaná minulost jsou ty pravé lekce, které nás skutečně něco naučily a povzbudily nás být lepšími a silnějšími lidmi. Ukázaly nám **cestu**, jak dát věci zase do pořádku, tak aby fungovaly v novém světle.

Naučili jsme si více věřit a nepochybovat **sami o sobě**. Získání těchto velmi cenných darů vede k naší opravdové podstatě bytí a smyslu žití. Lépe umí porozumět **situacím**, proč se tak musely stát a skutečně se staly. Byly to jenom výzvy a **lekce**, kterými si naše bytost musela projít. Vše je stejně naplánováno dávno před tím, než se fyzicky zrodíme na tuto Zem.

MINULOST

Minulost, takové břemeno. Kus nás samotných. Nás neopravdových, neúplných. V danou chvíli šťastných, ve skrytu duše ale necelistvých. Tíživý oblak prachu, který se ne a ne rozplynout.

Naše daná přítomnost není vědomě přítomna. Sice jsme na těch nejkrásnějších místech na světě, jsme tam s druhou půlkou nás samotných, ale neusmíváme se, nejsme **šťastní**.

Jsme tam z povinnosti, nebo proto, že jsme se tak rozhodli, když máme volno, ale vnitřně jsme ustaraní. I když tam jsme v tu danou chvíli, máme **očekávání** a chceme si to dané místo užít po svém úplně jinak.

Máme nároky a **požadavky**. Naše tvář je smutná, vyjadřuje skleslost a samotu i když ten druhý je vedle nás. Nemůže nás potěšit, pobavit, když mi sami toužíme po něčem jiném. Máme svoje pravdy a svoje přesvědčení a nutíme toho druhého, aby to dělal podle nás, ale on nechce.

Můžeme být na tom nejbohatším místě na světě, objednat si to nejluxusnější jídlo, po kterém by se nám sbíhaly sliny, ale stejně se nemůžeme zbavit pocitu, že nemáme dát komu ochutnat, podělit se o naše dobroty, když ten druhý o to nestojí. Zrovna tak se mu můžeme vnucovat, podbízet se mu, neopětovaně ho zalévat dokola láskou a ubližovat jen **sám sobě**.

Ten druhý Tě nemůže milovat, když nemiluješ Ty sama sebe. Když se nechceš milovat, když ani nevíš jak na to, jak se to dělá. Nikdo Tě to od mala pořádně nenaučil.

Celý život používáš zakódované staré **vzorce** o tom, že nejsme dobří, že nic neumíme a nedokážeme. Že na to nemáme. Přijem negativní **energie** si tak proudí lehce do našich těl a obklopuje tak naši mysl a potom přesně tak, náš život si utváříme sami tím, jak smýšlíme.

Nejen o nás samotných, ale o celém světě a životě. **Minulost** změnit nejde, ale jde přijmout a smířit se s ní. Vždyť to byla ta naše nejlepší učitelka, jakou jsme si jen mohli přát.

Bez ní bychom nebyli, tam kde jsme **nyní**. Závěrečnou zkoušku jsme uspěli tou nejlepší známkou, zaplatili jsme tou největší daní za to, že jsme tam, kde jsme nyní. Takže důvěřujme našemu **vedení** a nechme se **vést**.

15 KAPITOLA

KAŽDÝ MÁ SVÉ ANDĚLY

Každý má své anděly

Andělé – poslové lásky a světla

Z dob dávných a minulých víme, že každému z nás byl již od narození přidělen **anděl strážný**, ochranný průvodce, jehož pravým smyslem je celý život i po něm odvézt danou osobu zpět do nebeského domova. Ale ještě předtím, než tak učiní, je zde proto, aby plnil **přání** svého milovaného člověka, kterého sem přišel ochraňovat a aby naplnil **boží plán**.

Andělé jsou světelné bytosti, pro které neexistuje čas a pojem reality a relativity nezná mezí.

Každému z nás se dostalo daru božího mít možnost i schopnost s nimi komunikovat, ovšem jen malá většina z nás je k tomuto **daru** a skutečnému **poslání** nakloněna. I přesto naslouchat jim není těžké.

Ten, kdo jednou zakusí komunikace s nimi, ví, že se na ně může kdykoliv spolehnout a obrátit. Jsou to ti nejlepší **průvodci**, snadno můžeme říci, že i neviditelní kamarádi. Jejich odpovědi vždy přicházejí.

Bohužel se často stává, že **andělé** by si přáli, abychom s nimi komunikovali neustále, vedli s nimi dialog pokaždé, když to tak cítíme, ovšem realita je pouze taková, že si je většinou voláme na pomoc, až když jsme v průšvihů a nevíme si rady kudy dál.

I oni sami jsou z tohoto faktu smutní. Protože jsou tu od toho, aby nám pomáhali neustále, ale nejen když něco potřebujeme. Jim skutečně dělá radost pomáhat nám a vidět nás šťastné. Dokáží nám pomoci úplně se vším, nač si jen vzpomeneme.

My jen musíme v sobě nalézt sílu a chuť s nimi komunikovat. Často se divíme, že máme přání a rádi bychom, aby se nám splnila, ale nevíme si rady, jak toho **docílit**.

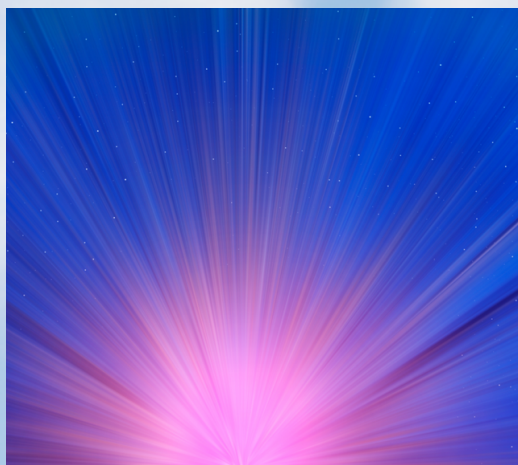
Neumíme poprosit své pomocníky. Nebo dost často negujeme naše přání. Nevěříme jim, že by se mohla stát. Nemáme ani žádné **vize**, abychom se k danému přání chovali tak, jako bychom ho už měli a dosáhli.

Andělé nám nemohou pomáhat, aniž bychom je my sami poprosili o **pomoc**. Bez našeho svolení, nám nebude pomoheno. Takový je zákon mezi těmito božími průvodci a námi.

Andělé nikdy nespí a jsou tu vždy pro nás. My nejsme nikdy ani na vteřinu sami. Častokrát se nám může stát, že zacítíme lehké a slabé šimrání či dotyky. Ano to jsou znamení, že jsou nám na blízku. Že jejich energie nás polapila a zahřála. Když budeme velmi vnímaví a senzitivní, jistojistě můžeme fyzicky na našem těle pocítit.

Další **znamení**, jak dávají andělé o sobě vědět, že jsou s námi nebo blízko nás jsou bílá peříčka. Buď si jistá, že je najdeš na místech, kde bys je v životě nečekala. Tak si můžeš být jistá, že to jsou **andělé**.

Až budeš podezřele často vídat čísla v podobě andělské kombinace **11:11** nebo **111**, věř, že se také jedná o **andělské znamení**. Andělský svět s Tebou takto navazuje duchovní spojení. Jakmile si jednou připustíš, že něco takového existuje, nebudeš už chtít být taková, jako předtím.

16 KAPITOLA

JAK POSÍLIT SVOJE ZTRACENÉ SEBEVĚDOMÍ

Sama sobě můžeš **důvěřovat** jenom tím, že lásku si dáš a že sebe začneš milovat, to nikdo jiný za tebe neudělá a do zrcadla za Tebe, na sebe se do svého nitra nepodívá.

Ty, jak jsi si mohla **dopustit**, že ráda se dostatečně nemáš? To ptej se zase jen sama sebe. Nikdo jiný Tobě neublížil, než Ty **sama sobě**. Ublížila jsi si tím, že dovolila jsi ostatním nechat do sebe kopat a srazit se na dno samé, do jámy a propasti hluboko pod zemí ztracené.

Jak se zase **odrazit** a zvednout ode dna, to ptej se denně sama sebe. Lásku si pomalu ale jistě začni dávat, krásnými a něžnými slovy se začni hýčkat. Až uvěříš, že Ty jsi sama svůj **originál**, že lepší na zemi není, nebudeš mít srovnání a pochyby, co ostatní si myslí.

Někdy je mnohem lepší sama se s sebou býti a k falešným lidem se zády obrátiti. Takové lidi Ty nepotřebuješ, když oni pomlouvají Tebe, přitom jsou to oni sami, kdo nemilují sebe.

Když Tobě sami škodí, vycítili z Tebe, že si k Tobě mohou dovolit, že jsi to jen Ty sama, kdo jim to nedůvěrou v sebe umožnil. Postav se před zrcadlo svoje, stoupni si, zavři nejprve oči, v tichosti si medituji a než otevřeš své oči, řekni hodně krát děkuji.

Děkuj za každý den, za všechny zkušenosti, co přivedly Tě před Tvoje vlastní zrcadlo, před Tvůj stín, na tento svět se vlastníma očima podívat a říci nahlas, děkuji, kým jsem.

Jsem originální **bytostí**, která kopii nemá, nikdo jiný není lepší než já. Nikdo jiný neumí lépe, než, to, co umím já, to, kým jsem já.

Já jsem silná **osobnost**, ničeho a nikoho se nebojím, za tím si stojím. Pevně věřím sama v sebe, to dokáží opět jen sama sobě. Ti správní lidé, které já potřebuji ve svém životě míti, ty cestu svojí si najdou ke mně sami a já je tak budu moci s láskou ve svém životě přivítati.

Poté spolu zažijeme, co zažít máme a vzájemně co naučiti si předáme. Míti zdravé sebevědomí je věc krásná, avšak nalezená **pravá láska** k sobě je nekonečná.

17 KAPITOLA

NAŠE OPAKOVANÉ ŽIVOTNÍ ZKOUŠKY

Kolik náповěd a rad Ty ještě potřebuješ znát? Kdo všechno ostatní Tě musí ještě naštvat, abys dostala patřičnou další **lekcí**? Protože ty neposloucháš, hlas svůj vnitřní neslyšíš a sebe neustále mučíš?

Co Tobě se všechno ještě musí stát, aby ses na sebe mohla podívat a mít svůj vlastní řád. Řád zlatý, svou vlastní sebe hodnotou posetý. Proč každý k Tobě dovolí si zneužít Tě, to ptej se sama Ty jen sebe, protože svou **slabostí** Ty nevíš, kde u sebe začít.

Ty snadno se necháš opít rohlíkem jen, když všechn svůj um jim dáš zadarmo v plen jen. Proč neumíš se **ohodnotit**, proč tážeš se stále dokola, proč děje se to Tobě, co za tím donekonečna spočívá?

Proč druhý umí Tebe snadno využít, to ptej se jen sama sebe, když Ty mu to dovolíš. To není jeho vina, ale pouze Tvoje, že tvoje **ego** v tento moment nemá patřičné údaje.

Roli hlavní v tento moment nehraje, zalezlo někam do kouta a vlastní ušláplostí skončilo na vlnu deprese se vzdálilo a naladilo. Pocit **nedostatečnosti** a méněcennosti na vlastní osobu, neukázalo tu správnou podobu.

Jak těžké je **uvědomit si** a přiznat si, že vše, co se mi děje, je pouze to, co vysílám, proč tedy ze všeho, co se mi stalo si nejsem jistá, že si za to můžu sama.

Vždyť mohla jsem být již někde jinde, proč mám stále hluboko do kapsy, když nemám ani na nájem, a i přesto jsem určitě mohla být tím boháčem.

Jak tedy funguje moje **mysl**, když dala mi stále nekonečné obviňování, smutek, beznaděj a nenaplnění. Nedostatek sebedůvěry stalo se mi osudným a pro můj osud krutým.

18 KAPITOLA

JAK ZKLIDNIT SVOU MYSL

Když zaposloucháš se do své **mysli**, slyšíš volání o **pomoc**. Je to jakýsi varovný signál, co Tě volá, dává Ti výstražný maják, jen Ty ho neslyšíš. Pracuje neustále dnem i nocí, jsi jako zbavená smyslů o bezedných nocí.

Tvoje hlava pracuje a **mysl** nedá spát, je to proto, že neumíš si radost, štěstí ani lásku dát. Jsi to zase jen Ty sama, kdo sama se **obviňuje**, že nedosáhla vysněného, **netrpělivostí** se očaruje.

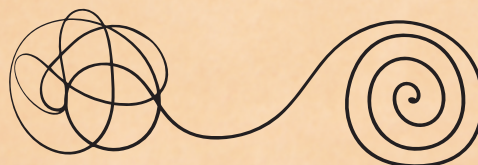
Proč trpělivá nejsi se s sebou, to ptej se jen sebe, pořád řešíš čas, co udělat ještě máš. Odpočívat neumíš, honíš se za nemožným, potom nestačíš se divit, že nemáš v srdci, v duši ani v mysli klid.

Tvoje mysl

nezná klidu ani **vyrovnanosti**, protože jsi ji nedala lehkosti. Zvládnutí mysli je největším mistrovstvím a vyléčeným **bohatstvím**. Ty rozpust' v sobě všechny zloby, sobě odpust', jiným taky, na svou mysl vyzraješ jen tím, že v sobě najdeš klid a sobě porozumíš.

To za Tebe nikdo jiný neudělá, to můžeš zase jenom Ty, tak si nestěžuj na okolí, neviň druhé lidi a u sebe začni.

Používej **pozitivní myšlenky**, negativním nedovol vstoupit, když k Tobě jenom na návštěvu dojdou, hned je z hlavy vyhoď, nepodléhej negacím, věř **afirmacím**.

19 KAPITOLA

PROČ VOLÁŠ O POMOC

To musíš se ptát **duše** svojí, která doslova křičí a Ty ji neslyšíš. Ty přeslycháš její **hlas**, její výstražný signál, když jí nelíbí se, jak Ty se k ní chováš. Jaké zlo na ní denně pácháš.

Když špatnými věcmi ji dokola žádáš. Ty si ani vědoma nejsi, že o pomoc voláš, myslíš si, že Tebe a Tvé volání nikdy neslyší, měla bys to být ovšem pouze Ty, kdo své duši půjde vstříc.

Naproti jí jít, a ne proti proudu, bezmezně a bezmyšlenkovitě, **nevnímat**, co Tvá duše říká Ti, proč volá Tě. Proč denně kolabuje, když Ty ji přehlčuješ negacemi, sama si ani nejsi jistá, že nesprávné myšlenky Tvá mysl vysílá, že krmí Tvoji duši a je v ní pouze **negativní síla**.

Když již nevíš jak ze začarovaného **kruhu**, neumíš si v sobě navodit duhu. Ty utopená ve skrytu vlastní duše jsi, Ty již více nevíš, co pomohlo by Tobě, Ty přátele své falešně voláš na pomoc k sobě.

Ty myslíš si, že oni problém Tvůj vyřeší radami svými za Tebe, přitom oni doopravdy nemilují Tebe. Oni pouze sebe rádi mají a Ty si to musíš **uvědomit**. Ty zjistíš, že jen sama sebe Ty máš, že na sebe se spolehnout máš, vše potřebné, co Ty potřebuješ vědět Ti nastaví okamžik v pravý čas.

Ty začni nad sebou přemýšlet, vyjmenuj si věci své, kde Ty toužíš býti, jak ze začarovaného kruhu můžeš vystoupiti. Ty nežij již více v nějaké **iluzi**, v bublině svého světa, na Tebe nebude tak čekat milá osvěta.

Bez tak ani nevíš, že o pomoc voláš a žádáš svoji duši, svoje **nitro**, které v tichosti k Tobě promlouvá, že jsi na něho byla celou dobu jenom zlá. Že ráda jsi ho neměla, když jsi se k němu takto chovala.

O pomoc si požádat je správné, ovšem je dobré vědět, že máme každý z nás své **anděly strážné**. Ty práci svojí konat mají, beztak čekají na naše zavolání. Oni jen tak nepřijdou, když Ty pomoc jejich nechceš přijmout.

Nejprve přijmout v sobě musíš, že Ty nikdy nejsi sama, že máš kolem sebe svůj andělský dav, který Tobě za všech okolností nápomocný je, musí ovšem vědět, že Ty potřebuješ je.

Když Ty věděti jim nedáš, o nic je nepožádáš, změna neuděje se Ti, Ty dále budeš ve své vlastní depresi. Zavolej si na pomoc **ochránce** své, stačí je jen poprosit, vyslovit jim co Tě tíží, uvidíš, že vše změní se Ti, když Ty v sobě najdeš víru svou, že změnit sama sebe chceš, bez pomoci jejich to ale jen tak nepůjde.

Tvůj život by byl mnohem snazší, kdybys věřila na naše svaté anděle, co vše nejlepšího udělají pro Tebe. Oni s láskou vše udělají, nic od Tebe za to nežadají. Oni milují Tě jako nikdo jiný nikdy Tebe nemiloval.

Udělají pro Tebe vše, co Ty jim řekneš, oč Ty je požádáš, ale znovu Ti opakuji, musíš Ty mluvit v duchu nebo nahlas k nim, oni potřebují slyšet myšlenku Tvou, aby se Tvůj život mohl stát zase snadnou hrou.

Kdo toto neví, nic nikdy se mu nezmění a ze začarovaného kruhu tak nikdy nevystoupí.

O tom, jak komunikovat s Anděly, píší v tomto článku.

20 KAPITOLA

TOUŽÍŠ MÍT VLASTNÍR MÍR A V SRDCI KLID CHCEŠ MÍT

Ty, když dobře sebe poslechněš, nové věci o sobě se doslechněš. Ty zapomněla jsi na sebe, proto nyní sama v **tichosti** chceš být a toužíš po tom, abys nemusela nikam jít.

To vše se Tobě může splnit, když nebudeš zase hned divočet a dlouho do nocí tak **brečet**. Ty, proč tolik nocí jsi probděla, proplakala?

To víš jen Ty a nikdo jiný Ti otázky Tvé nezodpoví. Dnes, když zpětně víš, myslíš, že to byl ten vytoužený klid? Sama by sis teď vynadala a nafackovala, když zpětně víš, že to bylo zbytečné, že to nikam nevedlo, jen Tě to od pozornosti do vlastního **nitra** odvedlo.

Bud' ráda, že Ty jsi na to včas přišla, nebo aspoň, když teď jsi si koupila tuto knihu a řádky v ní čteš, s tím něco chceš udělat a Ty již více nedovolíš sobě se vnitřně týrat a trápit se.

Ty si dopřeješ svůj vytoužený **klid**, přes který předtím nebyly žádné hranice, co šťastné Ti umožňovalo být více.

Ty jistě musíš vědět, že plno informací o sobě se musíš dozvědět. Nikdo Tobě neprozradí je, jen Tvé **nitro** vlastní, co ochraňuje Tě před propastí. Ty dodneška jsi tam vždycky spadnula, nebyl ale kdo by Tě z ní zvednul.

Ty nějak jsi se vždy vyhrabala, na povrch jsi se zase dostala, ale kdyby se Ti něco vážnějšího nedávno nestalo, Tebe by to včas nezastavilo.

Ty, dál by ses chovala, jak se chovala, pofidérně plýtvala zmarem, místo krásných lásek Tvých, sama sobě bys city k sobě chovat měla, Ty jsi pomýšlela na to, kudy dát se vést.

Přiznej se, že **myšlenky** moc černé Tebe napadaly, Ty jsi měla veškeré zlé úvahy. Hlavně, aby bolest Tvá skončila, aby více se neopakovala, Ty neudělala jsi pro to nic, aby bol v Tobě mohl odejít.

A dost již litování, vše dojde k zapomnění. Ty posad' se na postel svou, promluv si hned po ránu sama se s sebou. Krátkou rozmluvu si dej, poděkuj a na svět se usmívej.

Máš další den **života**, dostalo se Ti **zázraku**, buď šťastná, že jsi zdravá, že tu můžeš být, že Ty můžeš ještě časem někoho ohromit. Velké věci Ty můžeš **dokázat**, když uvěříš sama sobě, nebudeš se bát, půjdeš vpřed a nic již více nevzdáš.

Jen **silný** člověk vždy bude vyhrávat a slaboch prohraje. To, co nikdy neměl, přijde o svou vlastní čest, a to z něho učiní ten největší plevel. Proto od rána **važ činů** svých, nikdy nelituj, co bylo, jdi vpřed, nekoukej vzad. Míru a klidu se Ti dostalo a za to děkuj nejvíce.

To k nezaplacení je, když za Tebou nikdo neleze, nikdo nežebrá, nic po Tobě nechce, když by z Tebe stáhl kůži jako z "vepře".

Ty dej na sebe, se s sebou buď, se svou vlastní figurou, Ty hraj si a splyň, Ty již více nikdy neusínej s pocitem, že nic jsi neudělala, že jen jediné, co jsi mohla dělat je, že jsi sebe litovala.

Ne, tak to není, nic z toho již více není pro Tebe, Ty chceš být obdivovaná, úspěšná, mít právem post a vše krásné, Ty si jasně musíš říci, kde jsou bariéry a **hranice**, přes co Ty půjdeš a kde chceš najít ten vytoužený klid.

21 KAPITOLA

REALITA

Když Ti realita do slova "žere" Tvoje srdce

Realita Tvoje, co to je? Jaké máš o ní údaje? Myslíš, že jsi šťastná, když Tebe ničí, jak se věci doopravdy mají? Jsou to každodenní starosti, když nevíš, co máš dělat, kudy jít dál máš, jaké denní návyky a povinnosti máš, strasti a starosti si denně zbytečně sama děláš.

Tvoje **starosti** vedou pouze k nespokojenosti, východisko a úniku skoro není, co vedlo by k jeho zlepšení a vnitřnímu klidu, k naplnění. Ptáš se opakovaně sama sebe, proč se mi to děje, proč, vždyť už vyhrála jsem sama se sebou ten boj. Nevyhrála jsi nic, jsou to pouze **zkoušky**, co k Tobě přistoupí z dálky, z neviditelné výšky.

Co Tebe zničit by Tě mohly, závisí však jen na Tobě, jak se k tomu všemu postavíš a co starého tak můžeš nechat odeznít.

Když nedaří se Tobě, je v tom jisté **opodstatnění**, Ty hledej ve všem smysl, radost a uspokojení, neboť tyto chvíle zlé, vedou Tebe do nitra svého, nad sebou se zamyslet, vyžrát nad tím kým jsi, **naladit se** do sebe a sebe tak otevřítí. Možnostem novým náruč svou otevřít, v tichosti nad tou krásou si s lehkostí snít.

Neber se tak vážně, udělej si ze života taky někdy **srandu** a ber ho s lehkostí, a ne s takovou urputností. Vždyť my rodíme se sem pro **radost** a zábavu, nejen překonávat věčnou námahu.

22 KAPITOLA

NAŠE DUŠE

Duše

Mít krásnou duši není jenom naše zásluha. Už léta existují **karmické bloky** či karmické dluhy a zatížení. To my neovlivníme. Ale jak si vědomě sami můžeme krásně očistit naši duši. To, jací jsme, jak se chováme, to vše souvisí s naší duší. Jaké máme ruce, srdce a oči, to vše prozradí naše duše.

Proč naší duši tak často ubližujeme a nechováme se k ní jako k tomu cennému co máme? Zrovna tak jako k našemu srdci, to je pro nás také asi to nejcennější. Proč na svoji **duši** každý zapomíná a jí nikdy neposlouchá, přitom nás vždy předem dopředu varuje.

Radí vnitřně a niterným pocitem našeptává, že tu danou věc nechce abys udělala a Ty jí stejně uděláš? Jak moc je to pro Tebe těžké přiznat si vůbec, že máme nějakou duši a že tak trpí a volá o pomoc.

Každá **nemoc** je psychosomatického původu a proč se vyskytla, protože ve skrytu našeho vlastního jádra, naše duše protestovala a nesouhlasila s tím, do čeho jsme jí nutili, co jsme jí zase naložili, že musí udělat, když ona nechtěla.

Proč se k ní nezkusíš chovat jako k malému miminku, co je zprvu taky tak křehké a maličké, taky bys mu nedovolila ublížit. Tak proč **sobě** ano? Proč, to ptej se znovu a znovu.

Dokud se detailně nezeptáš a odpověď si nezodpovíš, nemůžeš se pohnout z místa. Nikdy tu odpověď nenajdeš. Musíš se ztišit a zaslechnout svůj vnitřní hlas, svou intuici, co šeptá Ti a prozrazuje její nejhlubší tajemství.

Duše naše

Kdo jsem, kdo je moje vlastní duše? To ptáš se? Sama sobě nerozumíš si? A to jsi na planetě Zemi? Mnozí z nás již správně dobře tuší, že mír nenalezneme v chrámech našich těl do té doby, dokud nebudeme v **souladu se svou duší**, svým srdcem, **svým vnitřním Já**.

Kdo je to velké, pravé Já? Ten nejdůležitější strůjce našich životů? Kdo je ta bytost, co žije v nás? Kdo se ozývá, když něco není v pořádku? Kdo nám dává najevo, že se uvnitř dusí, trápí, když vše nejde podle plánu?

Toto velké tajemství můžeš objevit jen a jen Ty sama. Nikdo jiný to za Tebe bohužel neudělá. **A jak na to?** Co k tomu potřebuji?

Pouze drahocenný čas a ochotu jít do **hloubky sama sebe**. Ptát se na otázky, které v tichosti si budu klást a když budu trpělivá a vlídná sama k sobě, tak odpovědi budu dostávat.

Na jaké otázky se mám ptát? Když poprosíš Tvoji **duši**, ona sama Tě bude správně vést a společně s intuicí Tě může provést.

Ticho a klid je ten největší lék, dar všech darů, ve kterém je uložena hluboká pravda. Ta nejcennější bohatství, jsou ukryta právě jen v nás.

Bohužel mnozí z nás to neví a nikdy si nedokáží připustit, že by tomuto skutečně takto mohlo být. Chodí pátrat jinam na jiná místa, za jinými lidmi, za spoustu utracených peněz a čekají, že nějací předražení odborníci je spasí a pomoci se jim od nich dostane, ovšem není tomu tak.

Mnohokrát to dopadne tak, že se spálí, naletí a prožijí pouze zklamání. Proto věř pouze jen a jen **sama sobě** a nepochybuji nikdy o sobě, protože Ty jsi chytřejší než kdokoliv jiný a vše máš ukryté sama v sobě. Každý to tak má. Tak je to prostě dáno.

23 KAPITOLA

VÍRA SAMA V SEBE

Sama sobě jsi nejlepším učitelem, dobrodruhem a režisérem vlastní pohádky. Jen Ty znáš svoje **limity** a **hranice**, za které se bojíš jít.

Bojíš se, že už nikdy nebudeš mít lepší práci a víc peněz? Pokud tomu skutečně věříš, tak jsi si právě odpověděla. Někdy je daleko důležitější poslechnout svůj vnitřní hlas a intuici, nechat se vést a zavřít dveře tam, kde už byly vlastně dávno zavřené, jenom Ty jsi to neviděla.

Měla jsi zažité staré **vzorce** o tom, že toto je povinnost, tady mám jistý příjem a zázemí, ale nedovolila jsi si jít dál, to, po čem Tvoje nitro skutečně prahlo. Věděla jsi, že tady Tě to už jen sužuje, nenaplnuje, ale přesto jsi byla líná podrobit se nové **změně**.

Čelila jsi strachu, že nic neumíš, že nemáš co nabídnout, podceňovala jsi se. Ztratila jsi na chvíli **samu sebe**. Přestala jsi si **věřit**, že na vše máš, že vše můžeš snadno **dokázat**.

Radši jsi si nechala dlouho ubližovat, že se k Tobě ostatní chovali bez hodnoty, respektu a úcty, to vše jen proto, že Ty jsi jim to umožnila a nastavila takovéto mantinely o své vlastní hodnotě.

Posmívali se Ti, nutili Tě chodit do práce, i když jsi nemusela? Měla jsi právo na své volno, na svůj čas jen pro sebe, ale oni Ti ho nechtěli dát? Ve skutečnosti jen proto, že Ty jsi byla ta **osoba**, která jim to **dovolila**.

Neměla jsi jasně dané **hranice**. Toužíš po něčem, ale pořád se Ti to nedaří získat. Zamyslela jsi se vlastně, proč to tak je? Kde je chyba a jak na ní začít pracovat, aby se věci mohly dát do pohybu a Ty jsi mohla mít to, co si doopravdy zasloužíš?

Můžeš o tom pořád donekonečna jen mluvit, ale dokud Ty sama se **nerozhodneš** danou změnu podstoupit a něco se svým životem udělat, nikdy se nic nemůže **změnit**.

Vše začíná pouze jen u Tebe a v Tvoji hlavě, to si pamatuj. Dokud si sama nepřijdeš na tohle rčení, věci se nikdy sami nedají do pohybu a Tobě se bude pořád opakovaně nedařit. Aby se něco mohlo stát, musíš to staré nefunkční plně **odevzdat** a jít naproti něčemu novému.

Musíš se umět **rozhodnout**, jít do toho naplno a s plnou podporou. Podporou sebe sama, že to Ty jsi ta bytost cenná, že Ty vše dokážeš, i když cesta bude na začátku třeba nelehká, Ty se nevzdáš, Ty jdeš dál.

To Ty jsi silná osobnost, co nikdy se **nevzdává**, druhým šanci za nic jen tak nedává.

Už se nauč **vážít si sama sebe**, poté Ty zjistíš, že nepotřebuješ falešné „přátele“.

Vítat to s láskou, s důvěrou v lepší zítřky, že je vše pro Tebe připraveno, protože si to **zasloužíš**. Když budeš stále o sobě smýšlet, že si zasloužíš mít malou výplatu, či špatnou práci, tak to tak skutečně bude a **zákon přitažlivosti** Ti vrátí přesně takovou objednávku, jakou jsi si přála a potom se nediv, že to nefunguje.

Když ale změníš svoje smýšlení o sobě, přepneš z negativního myšlení na **pozitivní**, když budeš mít víru sama v sebe, že na to máš a že si zasloužíš jenom to nejlepší, celý **vesmír** už zařídí všechno ostatní.

Možná se ptáš, jak to udělá, ale nastaví Ti **situace** tak, jak Ty bys nikdy v životě nečekala. Najednou budeš mít přesně to, co jsi si přála, nebo to, po čem jsi toužila, ale musíš si to nejprve **dovolit**.

Víra sama v sebe je to, že se hned nevzdáš, když se Ti zprvu nebude hned dařit. Když se k Tobě vše, po čem jsi snila zprvopočátku otočí zády. Když se budeš o něco na čem Ti záleželo pokoušet a neuspěješ hned jako ostatní.

Když budeš nejhorší z celé skupiny, ale Ty se **nevzdáš**, protože zabouješ, když jsi se už narodila jako bojovnice. **Úspěšný je ten, kdo se hned nevzdá**. Kdo čelí výzvám, které sám krok po kroku zdolává, než doleze pomalu na vrchol. Cesta je to hodně trnitá a **překážek** je víc než dost, ale jenom silná osobnost na to má.

Když si plně **důvěřuješ** a nemáš před sebou žádné bariéry a limity, jsem plně přesvědčena, že to zvládneš a že skutečně můžeš mít vše, co si přeješ. Nenecháš se zahanbit, zostudit a ani odradit silnými řečmi ostatních, jen Ty sama víš, co jsi si moc přála a co chceš dokázat.

24 KAPITOLA

TRPĚLIVOST

TRPĚLIVOST – Růže přináší

V očích Tvých jsou nyní slzy, které prohlubuješ pouze Tvými netrpělivými negativními myšlenkami.

Žij teď a tady. Věř, že vše, co právě teď prožíváš má nějaký důvod, opodstatnění, které již brzy dovede Tě k naplnění. Nyní cesta **naděje** vidět není, ovšem, když zavřeš oči, plně se soustředíš na to, co chceš a požádáš svoje **anděly**, uvidíš, že když jim budeš naslouchat, brzy Tě přivedou na cestu pro Tebe připravenou.

Oni vzkazují vám dnes to, buďte trpělí, dělejte to, co Vás baví, co Vám radost z maličkostí přináší. Mějte rádi sami sebe a nevzdávejte nic, co by řešení nemělo, každá situace se může na začátku jevit nešťastně, ovšem po čase, dostaví se ovoce.

Záleží jen na vás, co zrovna potřebujete, jestli je to příroda, jděte se s ní naladit, na čerstvý vzduch stromy s láskou pozdravit a sebe pozitivně podpořit. Nic netrvá věčně, to víme všichni, co dokázali jsme již společně.

Když **trpělíva** sama se s sebou budeš, uvidíš, že změny pozitivní začnou se Ti dít, že Tvému srdci se bude lépe žít. Když **důvěřovat** sama v sebe budeš, je jisté, že dříve nebo později přijdou úspěchy. Vše chce a vyžaduje potřebný **čas**, tak si ho dopřej a nic si nevyčítej. Nevadí, že není to hned, tak, jak by sis přála, vše nejradši hned uměla, lekce se člověk učí, nic jiného mu nepřísluší.

Nezapomínej na sebe, to, kdo jsi, vše máš naplánováno s podporou v nebesy. Často, když necháme věci **zpomalit**, teprve ten pravý proud a tok života se může dostavit. Snadno a znenadání dostaví se, Tobě poté uleví se. Až když netlačíme na pilu, máme vyhráno, protože vše je samo pro nás nachystáno.

25 KAPITOLA

JAK SI SNADNO TVOŘÍME BLOKY V SOBĚ

Co jsou to bloky?

Blok je stav vůči sobě, kdy neposloucháme svoje nitro, svůj vnitřní hlas, co nám říká, že nemáme dělat a my to přesto děláme. Nevědomě se uvedeme do stavu **zablokování** vůči ostatním, viníme ze všeho ty ostatní, ty druhé, ale přitom nevíme, že ta hlavní chyba, která byla napáchána, byla naše a pramenila z naší vlastní nespokojenosti.

Osočujeme toho druhého, že se nám nedostatečně věnuje, že na nás nemá čas, a přitom jsme to my sami, kdo dělá momentálně něco jiného, pro nás v tu chvíli důležitého.

Našim **citům** a chování dáváme za vinu, že jsme citově vyprahlí, že máme emoční prázdny, že jsme jaksi někde mimo na citové dovolené. Dalo by se tak nazvat.

Co to je citová dovolená a **emoční prázdny**? To je **stav**, kdy je nám už všechno jedno. Ať daná situace dopadne jakkoliv, my jsme smutní, necítíme se zrovna pozitivně a máme pocit, že **na tomto světě jsme na všechno sami**.

Nikdo se o nás dostatečně nezajímá, nikomu na nás nezáleží. Ale ve skrytu **duše** věříme, že to není pravda a že to je jenom naše silné **ego** a naše představa, o tom, jak by se věci měly dít, ale oni se přitom dějí, tak nějak jinak.

Dějí se momentálně tak, jak bychom si ani ve snu nepředstavovali, aby se děly. Přejde období hádek a výčitek, obviňování a kázání druhým, co by měli udělat jinak, ale přitom nevidíme tu realitu, že to všechno, co se nám stalo, byla jenom ukázka nějaké krátké epizody z našeho vlastního **filmu**, který jsme si sami režírovali a možná i natočili.

Kdybychom v tom filmu měli ztvárnit hlavní roli, nebyli bychom na sebe asi pyšní, a naopak bychom se z důsledku našeho silného ega ještě i divili, proč jsme nevyhráli toho **Oskara**.

Zatímco bychom tiše záviděli těm, co hráli jenom tu vedlejší roli, jak to, že oni, když, mají v tom filmu jenom nějaký štěk anebo chcete-li komparz, proč oni jsou tak šťastní a toho **Oskara** obdrželi.

Protože tito lidé pochopili podstatu bloků. **Smířili** se s tím, že nejsou dokonalí a uměli **přijmout** sami sebe takoví, jací doopravdy jsou. Nehledali na sobě spoustu chyb, přijali a milovali se takoví, jací skutečně jsou. Tudíž si ani nemohli napáchat disharmonii s druhým protějškem.

Připadáš si jako kolovrátek, který neustále někomu něco vyčítá? Pořád dokola opakuje, co ten druhý neudělal anebo udělal špatně?

Ve skutečnosti je tomu tak, že Ty sama jsi danou věc chtěla mít nějak, ale udělali jsi ji úplně **opačně**. Potom, když se dostavil důsledek, jsi byla v úžasu a údivu, jak blbě to dopadlo a jaký to nabralo špatný konec.

Překvapila Tě **reakce** toho druhého, tolik milovaného člověka? On Ti jenom nastavil zrcadlo, to Tvoje **pravé Já**, na které se tak odmítáš podívat. Ani na vteřinu bys sis nepřipustila, že i Ty se můžeš změnit v rozzuřence a že i v Tobě je ta bojovná síla, do Tebe tolik prostupující **ego** se hlásí o jeho pozornost.

Kdy rozlišit, že to už nejsi Ty a Tvoje chování? Kdy Tě Tvoje temnota **mysli** dočista zaslepila a oslnila. Kdy jsi úplně přestala vidět tu realitu? Proč jsi tak lpěla jenom na Tvoji vlastní pravdě?

To se musíš zeptat Tvoji duše a Tvého **nitra** samotného. Jenom ono samo Ti poskytne tu pravdivou odpověď, když se dostatečně ztišíš. Když budeš naslouchat a vnímat, co se Ti jen snaží sdělit.

Že Tě vede určitou cestou, po které máš jít a kudy se máš v životě vydat. Někdy se vyplatí i věřit na **zázraky**.

Jak se zbavím svých bloků? Otázka je to těžká, ale odpověď už je jednoduchá. To se ptát musíš opět pouze jen a jen sama sebe. Pokládej si denně otázku, **co můžu udělat proto, abych se dnes cítila lépe?**

Abych byla ve formě, nejen fyzické, ale hlavně v té mentální, protože po té psychické stránce se to vše odvíjí. Když není zdravá psychika, nemůže být ani zdrávo naše tělo.

Přijdou **nemoci** a problémy zahltní naši každodenní činnost a stanou se již rituálem. To, co pro Tebe dříve byla zábava, nyní bude nekonečná nuda a dlouhé **nenaplnění** bez jakéhosi smyslu. Ztratíš chuť dělat vše, co Tě dříve naplňovalo a činilo Ti radost.

Uvedeš se do stavu **deprese** a navodíš si stav poruchy či apatie vůči sama sobě. Takovýto stav je velmi nebezpečný. Byť na venek tak nevypadá, ale jsi zavřená před realitou, nechceš vidět ani okolí, jsi sociálně úplně izolovaná. Povídáš si už jen sama se sebou, nebo možná na sebe už jen koukáš do zrcadla a sama sebe už ani nepoznáváš. Tvoji přátelé na Tebe postupem času zanevrou, protože zjistí, že Tvoje **přítomnost** je už vysává.

Že oni jsou zkrátka naladěni na jinou vlnu než Ty a že schůzka s Tebou nebo Tvoje přítomnost s nimi jim nepřináší vůbec nic dobrého. Přestanou se s Tebou stýkat, ozývají se Ti a Ty upadneš do smutečního stavu ještě hlouběji.

Říkáš si ale také, byli to skuteční přátelé? **Pravý přítel** by mi toto nikdy přece neudělal? On by tu vždy pro mě byl a pokaždé mě vyslyšel? Ano, za normálních okolností zajisté, ale ne v případě, že jsi si vybral stejný tip přátel jako jsi Ty sama.

Zákon přitažlivosti totiž funguje a my ať chceme nebo ne, si do života přitahujeme stejné a určité typy lidí, co nás mají něco **naučit**. Přijdou na nějaký čas, někdy na krátko, jindy na dlouhá léta, ale nejsou zde proto, že my jsme si je vybrali, my jsme se od nich potřebovali něco nezbytného naučit, to proto jsme se s nimi seznámili a dali do styku.

Až se od nich naučíme to, co máme, jsou tu pouze na vypůjčenou dobu a zase si půjdou po svých. Nic netrvá věčně. Jediná **láska** sama k sobě je věčná. Proto si vždy pamatuj, že to jsi Ty, kdo je Tvým skutečným nejlepším přítelem. S kým trávíš denně nejvíc času a kdo Tě nikdy v životě neopustí.

Jsi to Ty, kdo je tak jedinečný **originál**, co nemá nikde na světě kopii. To Ty jsi ta slavná spisovatelka, co vypráví na papír svůj příběh, svou pohádku, nebo drama. Je jen na každém z nás, kdo si ze svého života udělá buďto komedii anebo tragikomedii se špatným koncem.

Návod na **život** prostě neexistuje. Každý z nás je svým autorem a spisovatelem. Proto jak praví tolik opakované přísloví, **sklidíš to, co zaseješ**.

Každé semínko, které zasadíš, Ti vyroste, ale jen, když se o něho budeš dostatečně starat a za určitých podmínek.

26 KAPITOLA

KDYŽ NĚCO MOC CHCEME A NÁM SE NEDOSTÁVÁ

Když na něčem **lpíme** za každou cenu, jak to většinou dopadne? **Nemáme nic**. Máme jen pocity frustrace a získáváme tak pocit **méněcennosti** a závidíme jen druhým.

Klademe si otázky, proč oni to mají a já ne? V čem jsou oni lepší a co oni dokázali lépe než já. Někdy to není naše **vina**, ale jsou určité lekce a životní mantinely, kterými si musíme projít, abychom se toho v životě co nejvíce naučili.

Abychom byli **silnějšími**. Protože to, co v životě opravdu chceme, se nám vždy stejně splní, akorát někdy ta cesta k tomu vrcholu je více trnitá. Každý z nás má svoji **cestu**, po které jdeme a kterou bez vidiny světla následujeme.

Je jen na nás, jestli poslechneme vnitřní hlas své intuice, kudy se vydat. Někdy ta druhá cesta, ta tmavá bez světla je v tu chvíli pro nás lepší a důležitější. Protože kdybychom si zvolili jít po té první, té snazší **cestě**, tak bychom to, po čem jsme tak toužili zase brzy ztratili a nevážili bychom si toho.

Nebyli bychom tak silní jako můžeme být nyní. Proto buďme k sobě vlídní a mějme se s sebou **trpělivost**, když to něco nemáme hned. Zkusme se k tomu chovat tak, jako, že už to máme.

Představujme si, že to, po čem **toužíme** už jsme získali. Chovejme se k tomu, co chceme získat, jako, že už jsme to získali a nám se dostalo toho daru to mít. Toho **daru** si cenit a těšit se z něho.

Je úplně jedno, jestli se jedná o nějakou věc, kterou si moc přeješ, nebo Tvoje nové vysněné povolání, či třeba mít dítě apod. **Princip je vždy stejný.** Myslím tak dlouho na to, co si přeji, vizualizuji si to, co toužím mít. Zkusme si sami zodpovědět otázky, co jsem udělala špatně, že to stále ještě nemám? Co bych proto mohla udělat lépe, abych to dostala?

Proč neustále závidím těm ostatním? **Závidí jen ten, kdo nepřeje a nemá rád sám sebe.** Ten, kdo v sebe nevěří a kdo o sobě pochybuje, protože si myslí, že není dost dobrý a že si to nezaslouží.

Nedovolí si mít více. Nevěří si, že by si to, co si přeje zasloužil. Že i on má v sobě velký dar přijímat a je jen na něm, jestli se s tím darem naučí zacházet.

Jak to vnímáš Ty? Máš to podobně? Budu věřit, že jsem Ti těmito řádky pomohla k tomu, abys přestala tlačit na danou věc, situaci a **důvěřovala procesu.** Vše se uděje tak, jak má a **Ty jsi v bezpečí.**

27 KAPITOLA

EMOČNÍ VÝLEVY

Každý z nás zažívá své vnitřní frustrace po svém. Ať chceme nebo ne, upínáme se na **realitu**, kterou vidíme pouze svýma vlastníma **očima** a naše nejbližší do ní častokrát ani nenecháme nahlédnout.

Je to jen náš vlastní svět a **úhel pohledu**. Myslíme si častokrát, že nám nikdo nerozumí, že jsme na všechno jen sami a přitom, kdybychom se jen podělili o náš vlastní vnitřní vhled, třeba by nám snáze naši nejbližší porozuměli.

Ale problém je v tom, že my se ani nesnažíme jim něco vysvětlit, my se jen zavřeme do sebe, urazíme se a je opustíme v domnění, že jsou oni Ti nejhorší na světě, že nám nerozumí, že to je přesně tak, jak to řekli oni, to si ale nedokážeme vůbec připustit.

Máme jen a jen svou vlastní **verzi** a žijeme ve **falešné iluzi** o naší pravdě. Neuvědomuje si, že tady tomu velí naše královské **ego**, které nám tolik zlého páchá. Za vším stojí naše city, pocity a emoce a v neposlední řadě, náš největší vnitřní nepřítel, velký bojovník **EGO**.

Ten, kdo neví, že mu několikrát denně podléhá, když mu naslouchá a krmí neustále dokola svou **mysl** o negativní myšlenky, ze kterých se poté stávají pocity, na základě jich my jim hluboce věříme a jsme zarytě přesvědčeni, že za nic nestojíme a že nic nedokážeme.

Na základě těchto všech vnitřních **rozborů** a vnitřních analýz o sobě jsme se dokázali uvést do stavu vnitřního selhání a totálního nenaplnění. Je to jako kniha, kterou bychom si za výlohou tak rádi koupili, ale kniha má 2000 stran a je na téma velmi těžké psychologie, samých odborných výrazů.

Jen obyčejný laik jí v životě nemůže porozumět, pokud si okamžitě nedostuduje univerzitu Karlovu na 6 let prezenčního studia a za pomoci všech rektorů a děkanů, míněno v nadsázce, Ty víš, jak to myslím.

Ale co si udělat na to vše jen jasný a jednoduchý pohled a vnitřní **nový přístup**, kterým se pomalu začneme řídit?

Co když se vykašleme na všechna ta těžká psychosociální studia a staneme se svými vlastními psychology po svém. Sebe analýzou svého **JÁ** a svého vnitřního nastavení?

Jak to provedeme, když **cesta** je tak dlouhá, složitá a zapeklitá. Co to EGO, o kterém tak předstíráme, že tam není, že se mu snažíme vyhnout a děláme, že ho ani nemáme.

Jak ho můžeme převálcovat a dát do klidu? Jak ho můžeme nechat s lehkostí spát. Co mohu udělat proto, aby se jen tiše rozplynulo?

Začnu tím, že nejprve se ztiším, zhluboka se **nadechnu** a řeknu si, stojí mi to za to, všechno toto trápení? Co se mi tím vším snažíš říct?

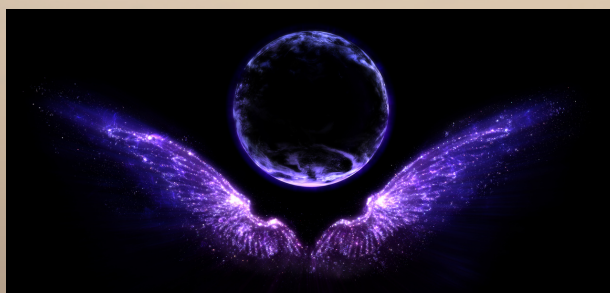
Já tě teď poslouchat nebudu. A pokusím se odvrátit pozornost do sebe, na svou intuici, duši, srdce, a především svou **mysl** v tom nejpozitivnějším světle. I když zatím vidím jen temnotu a mám o sobě nulové sebehodnocení po tom všem co se mi stalo, tak začnu velmi pomalu.

Zahledím a zaměřím se do vlastního **nitra**. Však o tom to vše je a všechny skryté odpovědi jsou uloženy pouze a jen tam. Nikde jinde. Naše **nitro** skrývá ty nejcennější údaje o nás samotných. To je ta truhlice bohatství, která sice nemluví, ale v tichosti k nám promlouvá.

Bohužel my mu neumíme naslouchat a jdeme proti jeho vůli, proti proudu. Posloucháme si vlastní **démony** uvnitř nás, které k nám promlouvají nejen přes den, ale častokrát i ve snech, v noci ve spánku, kdy se nám zdají noční můry, které se nám jeví, že nedávají **smysl**, hlavu ani patu, ale častokrát jsou jen důkazem toho, že naše **mysl** vytváří a dává průchod těmto skrytým jedům.

Jako nejlepší **lék** proti všem těmto démonům je jako zázračný lék pouze obyčejný papír, tužka či pastelka. Tak málo stačí, posadím se a v tichosti se uvedu do stavu sebe **zklidnění**.

Poprosit a uvést vnitřní modlitbu ať už k Bohu či andělům, světelným bytostem, nanebevzatým mistrům ke světlu, ke komukoliv chceš-li, a poté, když zavru oči a nechám se vést.

Naslouchám, co mi začne chodit za informace. Jaké věty mi chodí v podobě prvních **myšlenek**, to je ono. Vše začnu buď okamžitě zapisovat a ze všeho se vypíši anebo si vezmu do ruky obyčejnou pastelku a ze všeho ošklivého se vykreslím na papír.

Po chvíli uvidím a začnu pozorovat malou **změnu** svých pocitů a své nálady. Určitě jakoby ze mne spadne nějaký kámen, který mne na hrudi celou tu dobu tolik tížil.

Pokud se bude jednat o obrázek který jsem namalovala **automatickou kresbou** a dovolila jsem se vymalovat ze všeho negativního, poté je důležité obrázek roztrhat nebo spálit a okamžitě vyhodit. Nemít více doma tuto negativní energii. Zapálit si **svíčku** a vyvětrat.

28 KAPITOLA

JAK MÍT KRÁSNÝ VZTAH

To by si přál každý z nás. Ovšem málo lidí ví a neumí z jiných očí číst. Z očí toho druhého, toho nejbližšího člověka, co každým dnem s ním usíná. Proč ho stále obviňuje a vše mu neustále zakazuje. Proč **volnosti** se mu nedostane.

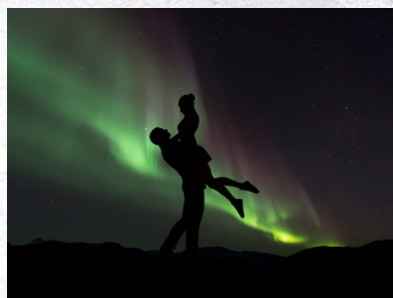
Proč je v domácím vězení, v poutech lásky, uvěznění. Kovy a těžké podmínky, to vy kladete si, neustále hledáte se, viníte se. Bez **radosti a pokory** žijete v dnešním uspěchaném světě, jeden na druhého si ani nevzpomenete.

Tolik chcete spolu být, avšak neumíte spolu **žít**. Myslíte si, že nahradí vám čas jen telefon, co na dálku má hlas jako zvon. Přitom, tichým hlasem šeptáte si, že na sebe se těšíte a pak když se vidíte, jste jako spící dítě. Z vašich zpráv se radujete, písmenka si píšete, přitom váhu **slov**, co do nich dostáváte, neumíte praktikovat na živo.

Osobní vztah má **hranice**, přes které nemá se jít, neb jeho porušení vede ke zdárnému **ukončení**. Snad lehce skončí, nemá již dál cenu, to ptáte se potom vy, kde jste udělali chybu.

Je to jednoduchá **rovnice**, co nepochopené slovo je, avšak odhalit ho a najít ho, zabere mnoho let. Když objevíte **nepochopení**, brzy se dostaví ulevení. Sami přiznáte si, jak jednoduché to je, nemít již v hlavě zmatky a najednou můžete pomyslet si i na nové **skutky**.

Láska za podmínek nemá cenu, to jí radši vzdejte a buďte sami sebou a lásku dejte pouze sami sobě. Až dostaví se pocit **odpuštění**, vlastní hodnoty a nového nastavení. To budete se divit, jaká přijde odměna, co čekalo na vás tolik let vám najednou samo spadlo do klína.

29 KAPITOLA

ODPUŠTĚNÍ

Komu vlastně máme **odpustit**? Kdo je tím viníkem, který spáchal to ono zlo? Které nám působí tolik bolesti? Všechny tyto otázky si opětně můžeme pokládat jen my sami.

Jak mohu **odpustit** sama sobě? Co si mám vlastně odpouštět? Kde začít? Kde je nějaký manuál na odpuštění, který by mi pomohl? Kde ho najdu? To mi jistě nikdo nezodpoví, než jen a jen já sama a moje **nitro** mi to povypráví.

Mám si odpouštět svá **rozhodnutí**, která jsem zprvu zbrkle učinila a po sléze s odstupem času jich lituji, když jsou nevratná a nelze je vzít zpět? Celý tento **chaos myšlenek** máme v hlavě a odpovědi se nám nedostávají. Nebo je neslyšíme. Nechceme je ani slyšet. Úplně jsme zapomněli, že máme **intuici**, ani tu neposloucháme. Protože kdyby ano, tak v takové situaci nejsme.

Kdybychom si pevně stáli za našimi **názory**, intuicí a hlasem svého srdce, nitra chceš-li, tak bychom si nikdy **nedovolili se trestat, seabemrskat. Odpověď je jednoduchá, stačí si pouze odpustit**, promluvit si v tichosti nebo nahlas, to je na Tobě, co pomáhá Ti.

Řekni si, že v tu danou situaci jsi jednala nejlépe, jak jen jsi mohla. A Tvoje **rozhodnutí** bylo správné, protože jsi se nechala vést svou **intuicí** a svým **srdcem**. Ať už se Ti stalo cokoliv, vždy aby ses mohla odpíchnout a odrazit, musíš zprvu **odpustit sama sobě**.

Bez toho to nejde. Jinak nemůžeš ani dostatečně odpustit druhým, i když si myslíš, že ano. Není tomu tak.

Odpuštění je stejné jako sebeláska. Aby Tě milovali druzí, musíš nejprve Ty sama milovat sebe a stejně tomu je i s odpuštěním. Abys mohla odpustit druhému, nejprve odpusť sama sobě. I když je to asi to **nejtěžší v životě**. Nic není hned a vše má svůj čas. I kdyby to mělo trvat roky. Jednou k tomu ten pravý čas uzraje. To vím.

To je základ všech základů. Jenomže my to nevíme. Protože kdyby ano, tak bychom dnes o několik let později nebyli v bolestech, naše fyzické tělo by netrpělo, protože na mentální úrovni by bylo zdravé a po fyzické stránce by bylo taktéž v pořádku.

Tak pomalu postupně v sobě nalezní **sílu, odhodlání**, myslí opět jen na sebe a svůj krásný život, že chceš pro sebe jen to nejlepší a nenech to zajít tak daleko, že Ti to bude trvat zbytečně dlouhé roky. Nikomu tím nepomůžeš.

30 KAPITOLA

SPLNĚNÉ SNY A ANDĚLÉ

SPLNĚNÉ SNY

Vy, když oči zavřete si, v sobě ulevíte si. Naleznete **duševní pohodu**, která zalije vás stavem blaženosti, nutným pocitem úlevnosti. Vy na sebe často velmi zapomínáte, poté divíte se, že do zrcadla na sebe nedíváte se. Neb vy tam vidíte osobu, která vám není již blízká, neboť je ve skrytu duše velmi uzavřená a moc si stýská.

Sama upadla v zapomnění, v nedůležitost svého bytí, existenci. To, jak okolnosti života děly se, přimělo vás, odcizit se. **Odcizit se** sám sobě, druhým, svým milovaným. Sebe na první místo vy dávat vždy máte, toto ale neděláte. Jak mohou se vám plnit sny, když neumíte zvítězit? Zvítězit sám nad sebou, nad svou pokorou, touhou být vůči sobě laskavější, pomalejší a láskyplnější.

Kladete si na **mysl** těžké podmínky, nesplnitelné toužíte převrátit v okamžité, vyřešené. Ale kde je zákulisí toho všeho, toho, co bylo opomenuto. To, jaká dřina zatím vším je, práce na sobě, neb samo to nepřijde. Pozvolnými **krůčky** následujte hlas svého srdce, neb ten ví sám, kudy si volá, jaká je vytoužená cesta. Cesta k tajným přáním, která jednou stanou se lehce sama k mání.

Vy, když nebudete tolik lpět, sami vydáte se vpřed, cestou zvanou neznámo, **překvapení** vám bude jistě ukázáno. Radost z cesty vaší opravdové, která dovedla vás do míst, kde vy, dlouhou dobu jste chtěli být.

Až budete moci prožít váš **splněný sen**, vy již nenecháte si ho vzít jen. Sami budete jiní, v sobě a v povaze své k sobě vlídní. Za to, co jste dokázali, vy vezmete si velké **ponaučení**, které budete si pamatovat na vždy, neb to byla velká lekce plná učení.

ANDĚLÉ

Jak žádat Anděla svého, aby Ti denně pomáhal?

To uděláš tak, že budeš si sama se s sebou denně povídat a rozmlouvat. Andílek tvůj vše slyší, odpoví Ti v podobě **myšlenek** svých, Ty v tichosti ho uslyšíš.

Musíš **naslouchat** si detailně, co Tobě za myšlenky chodit začnou, nesmíš na sebe naléhat a vše hned zavrhnout.

Když půjdeš do hloubky nitra svého, vždy uslyšíš odpovědi, Tvůj vnitřní hlas vždy napovídá Ti, tak ho poslouchej a nechod' už jiným směrem. Uč se tak denně mluvit se svým andělem.

Uvidíš, že **život** se Ti měnit začne, když důvěřovat jeho **vedení** budeš, když odevzdáš se volnému vedení, co dovede Tě k **naplnění**. Mnozí z nás v **anděly** vůbec nevěří, poté se také nemohou divit, že se jim logicky nikdy nedaří.

Život by byl mnohem snazší, kdyby jim každý z nás denně otevřel svou duši a nechal by je tak konat jejich plán. Nikoho z vás nepřemlouvám, že věřit v ně musíte, oni milují nás **bezpodmínečně**, ať v ně věříte nebo nevěříte.

ZÁVĚR

Děkuji Ti, že jsi dočetla svůj **eBook**. Věřím, že chvílemi to určitě nebylo lehké čtení, svým způsobem je mi to moc líto, taková krutá pravda, ale pevně věřím, že od teď začneš **pracovat sama na sobě** a nenecháš si již více ubližovat druhými lidmi.

Jsem si také jista, že Ti otevřel oči a nasměroval na **správnou cestu**. Ty již nebudeš zbytečně dělat věci bez rozmyslu a dokážeš si určit priority.

Díky němu jsi také poznala, co a kdo je důležitý v Tvém životě. Jsem moc ráda, že jsem Ti mohla předat informace, které jsou skutečně zprostředkovány od **Andělů** a pomohou Ti ukázat správnou cestu, cestu do světa Andělů v normálním a všedním životě.

Díky nim, se můžeš mít lépe, když si to **dovolíš**.

A tak Ti z celého srdce přeji, ať se Ti daří, ať jsi šťastná a spokojená. Ať najdeš samu sebe. Kdykoliv budeš toužit znát odpovědi na své otázky, pamatuj, máš své **andělské průvodce**, kteří tu jsou pro Tebe **nonstop**.

Nezapomeň také sledovat můj web www.lucipavlikova.cz a sociální sítě, [Facebook](#) , [Instagram](#) , ať Ti neuniknou důležité informace.

Již nyní píši další **eBook**, který bude určitě psán v **andělské energii** a bude o duchovním tématu. Moc se těším na to, až si ho zase přečteš.

S láskou Lucie a Andělé

ZÁVĚREM

POSELSTVÍ OD ARCHANDĚLA METATRONA

Já Archanděl **Metatron**, k vašim duším vzhlížím. Ochraňuji vás, dávám pozor na vás. Vy šeptejte přání vaše, co potrapuje srdce vaše.

Vy volejte si mě na pomoc, já udělám vše, abych vám pomohl, z našeho andělského světa na vás dohlédl. Vy jste mocní, máte vše dokonalé, jen to v sobě musíte vidět, ne se za sebe věčně stydět.

Naučte se sebelásce, lásce nejcennější, být sám sobě nejvěrnější. Do srdce vlastního si nahlédněte, komnatu svou si pro sebe otevřete.

Klíč cenný k sobě samému najděte, do nitra svého hluboko koukejte.

S láskou Metatron

POSELSTVÍ OD ARCHANDĚLŮ

Vy naše rady berete vážně, na světě je opravdu krásně. My po vás nechceme, abyste nutně museli skládat básně.

Opakovaně my vyzýváme vás, ať vy voláte si nás. Na dálku a z dálky, my uslyšíme přání a prosby vaše.

Pro nás je to radost, povinnost, pomáhat vám všem. My nemůžeme zasahovat do vašich životů, když vy nedáte nám svolení, které vede k vašemu učení.

My těšíme se z každého vašeho zavolání, pro nás nemá meze, jak těžké a nesplnitelné může pro vás být vaše přání. Pro nás má vše svůj řád, splnitelné je vždy vše a napořád.

S láskou Archandělé

